

69008

Kd II 1.
na UK o n a u
maie K.

Franc Gercár
Solar Liberdí
nášter umára
Marica

(4) 1858 Franc T
Marica Gercák Tren
Marica Franc P

Gericar. Janet
Gericar. marica
y y y y y y y y
Berens in
Brandt
Kroon
Gericar.
Gericar.
y
Maricel Kruyc

21
15
6
72

76 4

NADUK

K

G

M

T

I Kazanujskij Pustynj
Kerfhanfki katolshki

N A U K

s a

male fhóle na kmétih

v s é t

is vélikiga katekisma ,

sapovédaniga

po z. k. Estrajshkih dershavah.

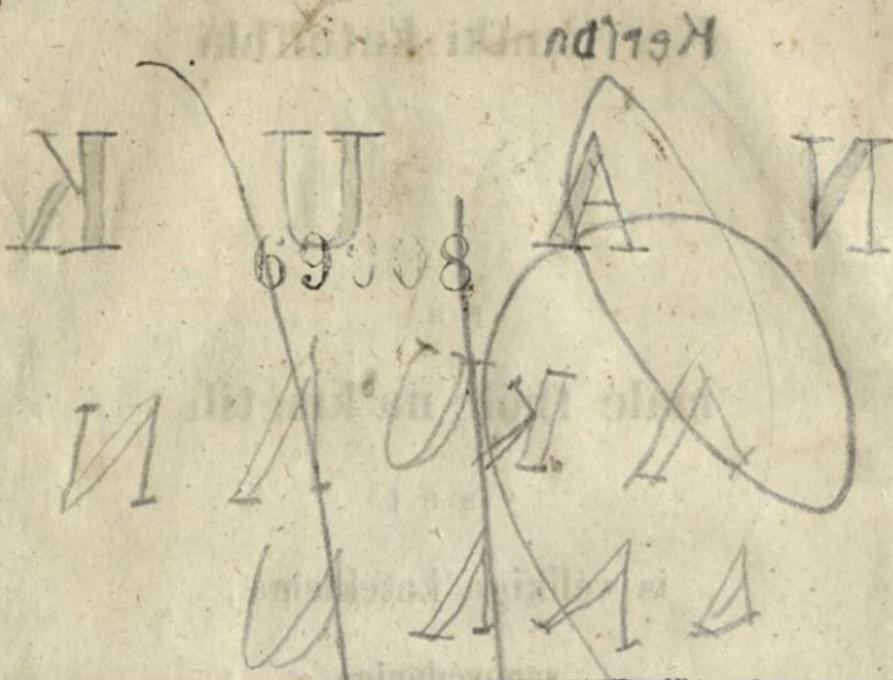
Veljá nesvésano 7 Kr. S. D.

Svésano v' usnjatim herbtu 10 Kr. S. D.

Na Dunaji.

V' salógi zef. kralj. bukvárnize sa fhólske bukve,
per f. Ani v' Jánesovih úlizah.

1847.

V' ozhitnih sholah se je le sapovédanih s' shtempelnam saloge sholskih bukev sasnamvanih bukev posflushiti; tudi se ne finejo te bukve drashji, kakor je v' pervim listu nasnanjeno, prodajati.

IN=030007448

Johannes Oroszfform

H i d

nauk

P è r v i d é l

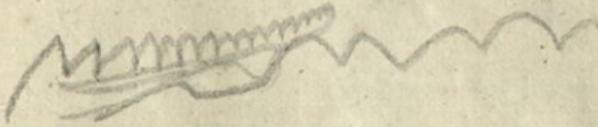
N a r

fplofhnéjfhi in nar imenitnishi nauki
kerfshanske katólfshke vére.

U U

K

A

S a p o p a d i k.

- I. V' zhém de obstoji véra splóh, kônez in prid rasodéte vére.
- II. Od kód de se nauki rasodéte vére splóh dobivajo. Kratik sapopadik vére.
 1. Verini nauki.
 - a. Bôshje bitje, lastnosti i. t. d.
 - b. Poglavitni nauki od tréh bôshjih perfhón.
 - c. Od Kristusa postavljeni perpomózhki k' nashimu svelizhanju.
 - d. Od zhlovékoviga stanú.
 2. Djanski nauki.
 - a. Od dolshnóst.
 - b. Poglavitna régelza keršanskikh djanskikh naúkov.
 - c. Kaj de je pobóshnost ali brumnost.
- III. Kakó de gré véro v' djanji skasováti.
 1. Kdó de v' djanji skashe, de ima véro.
 2. Kakó se po snôtranje, in
 3. Kakó se po sunanje véra skashe.
 4. Opómbe.
 - a. Od flushabnikov vére in duhóvnih pastirjev.
 - b. Od prave pobóshnosti ali ándohti.

I.

V zhém de obstoji véra splòh. Kónez in prid rasodéte vére.

Véra obстојí v' tému, de Bogá sposnamo, in de vemo, kakó ga gré zhaftiti in moliti. Kónez rasodéte vére je zhaft bôshja. Prid, ki ga imajo ljudjé od vere, je njih vézhna in zhaſna frézha. Nihzhè ne dvónii (ali zvibla), de pravovérni kristanji po rasodeti véri vézhno frézho doséshejo, in de to dosézhi véra fofébno pomaga; ne rasumé pa všaki, de nam véra tudi zhasno frézho pernasha. To se móra te-dej tukej pokasati. Tolashbe pola nauk od bôshje previdnosti, která svét in vše pergódbe na njem vlada (ali visha) naš storí sadovóljne s' lvójim stanam, kakoršen koli si shè bôdi: Bôshje sapóvedi perpomórejo k' zhasni frézhi mnogim zhlovéshkim drushbam splóh po pokórshini, ktero zheterta sapóved ne sapoveduje le otrôkam do njih starshev, temúzh tudi podlóshnim do njih gospósk, které so postavljené, de zhlovéshki drushbi k' frézhi perpomorejo in de jo ohranijo. Bôshje sapóvedi perpomórejo tudi k' frézhi všakimu zhlovéku posébej, ker nam várujejo in ohranijo vše tó, kar k' zhasni frézhi gré ali se ji pershtéva. Peča sapóved, postavim, kam shivljénja váruje. Šesta sapóved váruje in ohraji sakónskim sveštôbo eniga

do drugiga ; všim pa vedno sdravje in tudi dushne in telénsne mozhí, které se s' nezhistimi déli rasd énejo in popazhijo. Šédma sapóved váruje nashiga premoshénja ; osma našhe zhasti ; devéta in deséta sapóved pa krotitè našhe posheljénje , is kteriora takó veliko hudiga isvíra.

II.

Od kód de se nauki rasodéte vére splóh dobivajo, Kratik sapopadik prave vére.

Nauki bôshjíga rasodêna, kteriorih je všakmu kristjanu véditi trébá, se dobivajo splóh in nar pèrvizh is katekisma. Té bukve poduzhé :

1. v' tém, kar gré katolshkimu kristjanu vérovati,

2. v' tém , kar mu gré storíti, de bo svelizhan.

Pervimu se pravi vérini nauki. To so taki nauki, kteriorih rešnízo móra zhlôvek vérovati , zhe hózhe svelizhan biti.

Drugimu se pravi djanski nauki , ali sapóvedi sa našhe djanje, ki jih móramo ne le vérovati , ampak tudi spolnovati.

1. *Vérini nauki.*

Nar imenitnishi vérini nauki so skupej sversténi v' apostolski véri; pa túdi she v' drugih poglavjih katekisma se velíko vériných naukov najde, posébno v' poglavji od svetih sakramentov. Nar imenitnishi vériní nauki se dajo pod téle napíse sverstíti:

a. *Bôshje bitje, bôshje lastnosti.*

Poglavitne dolshnosti ljudi, ktere spolnovati jim naloški sposnanje bôshjih lastnost.

En Bóg je; on je sam od sêbe, nar bolj popólnama, in tórej našhe ljubésni in zhaſti nar bolj vrédno bitje, on je ſtvárnik, ohraník in vishar vſih rezhi; je do naš neſkônzhno dobrótličiv in do sgrévanih gréshnikov milostiv. Zhlôvek ga móra sposnati, zhes vše ljubiti, in njegóvi vólji pokóren biti; pa tudi batí se mu ga je tréba, ker on vſigavéden vše ve, on neſkônzhno svét in pravízhen hudo ſtúdi in ſhrafuje.

b. *Poglavitni rasodéti nauki od tréh bôshjih perſhón.*

Bôshje rasodénje naš uzhí, de ſo tri bôshje perſhóne ene nature in eniga bitſta: Ozhe, Šin, in ſvéti Duh; naš uzhi, de je Bóg Ozhe vše ſtvaril; de le je druga bôshja perſhóna vzhlovézhila, sa našhe gréhe ſadloſtíti, naš po ſvójim terpljénji in ſmerti ſ' nebéshkim Ozhé-tam ſpraviti, naš od vézhniga pogubljénja reſhíti, naš zhédnost ali krepóft uzhíti, in nam dati isgléдов v' poſnemanje; — de naš Bóg ſvéti Duh per ſvétim kérstu, in per prejémanji drugih ſvétih sakramentov poſvezhúje ali pa poſvezhénje v' naš pomnóshi ali pogméra.

c. *Perpomózhki od Kristusa k' našimu svelizhanju poſtavljeni.*

Vzhlovézheni Šin bôshji Jésus Kristus je ſpolnovanje bôshjih sapóved, molitev in ſvete

sakramente kakor posébne per pomózhke h' našimu svelizhanju sapovédal; — on sam naš je moliti in tudi keršansko pravizo s' tém užhil, de naš opominja hudiga se varovati, in naš spodbuduje k' dóbrimu ali k' zhédnosti. Postavil je tudi zérkev, vídin sbòr svôjih vérnih, které udje mórajo biti vši, kteři hózhejo sve-lizhanje dosézhi; poslal je svétiga Duhá, kteři všo resnizo užhí; je obljudil per svôjih oštati do kônza svetá. Zérkev je steber in tèrdna podslómba resnize; nji gré prepire v' vérinu in djanških naukih prefodíti; Jésus Kristus je njéna nevidna, Rimski papesh pa njéna vidna glava.

d. Od stanú zhlovékoviga.

Pèrva zhlovéka sta bila szer od Bogá pravizhna in po njegóví podóbi stvarjena; pa s' radovónjnim prelomljénjem bôshje sapovedi sta se spazhila. Od dóbriga sta odstopila in se k' húdimu nagnila, njeni gréh je stóril, de smo sgubili posvezhujózho gnado, in de smo k' húdimu nagnjeni. Tórej smo kakor otrôzi jese (bôshje) našvét rojéni, otrôzi in prijatli bôshji, in tudi udje Kristusové zérkve postánemo she le po sakramantu svétiga kérsta: Per svétim kérstu smo umítí in ozhisheni od poerbaniga gréha, in per sakramantu svéte pokóre od sadolshénja tistih gréhov, ki smo jih po kérstu storili. Dolshni smo pa vènder zhafne shtrafenge sa gréhe térpéti.

Shtrafenge poerbaniga ali isvirniga gréha so mnóge teshave in slabésti na dushi in

na télisu, posébno pa směrt. Směrt je lozhitel duše od teléta. Dusha zhlovékova je zhlíst duh, bitje, ki v' naš misli in dózhe. Neumerjózha je, vselej in vézhno bo shivéla. Po tému, kakor je zhlóvek ali dôbro ali hudo stóril, bo po smérti ali obdarována ali pa shtrafana. Telésa mérťih ljudí bodo kônez svetá vstale, sléherno se bo spét s' svôjo dusho sdrushilo. Tedej bodo ljudjé vši skupej od Jésufa Kristusa sojeni, in po tému bodo tudi telésa deléshne ali vezhniga plazhila v' nebésih ali pa vézhne shtrafenge v' pèklu.

2. Djanski nauki.

Kershanski djanski nauki naš uzhé svôje djanja takó ravnati, de so Bogú prijétne.

a. Od dolshnósti.

Dolshnósti so djanja, hi smo jih storiti dolshní. Splôshno poduzhénje v' nashih dolshnóstih je sapopádeno v' desetih bôshjih sapóvedih. Nektére posébne dolshnósti se tudi najdejo v' poglavjih od kershanskiga upanja in od svétih sakramentov, posébno pa v' poglavji od kershanske pravize, in se v' tih délih katekisma raskladajo. Dolshnósti se po tudi lahko tako rasdelé. Rêzhe se, de so mnóge dolshnósti in lzer do Bogá, do sámiga sêbe in do blishnjiga. Té so sa všakiga, nikómur bi ne sméle nesnane biti.

b. *Poglavitna régelza keršanskiga djanšiga nauka.*

Pogavitna régelza keršanskiga djanšiga nauka je: Stóri is ljubésni do Boga vše, kar je po njegóvih popónamostih, in po dolshnóstih nanje utérjenih, in kar je po njegóvi rasodéti vólji; — stóri, kar nauk Jesúla Kristuła veléva, kar je k' tvójimu laštnimu, tóde pravimu pridu, in k' srézhi tvójiga blishnjiga. Opústi, kar je tému naspróti. Ljubi blishnjiga, kakor samiga sèbe; — bódi brumen, pobóshen.

c. *Kaj de je zhédnost ali krepóst.*

Kerlhansko zhédnost ali krepóst, (in le od té se govorí v' poduzhénji v' veri) popishe naši katekisem tako: Kerlhanska zhédnost splôh, je dar, kteriga Bóg s' posvezhujózho gnado v' dušo vlije, de zhlovèkovo vóljo k' takim délam smóshno in nágnjeno storí, které so po postavi Jesúla Kristusa, in vézhníga shivljénja vrédne.

Pràv sa pràv in splôh govoriti je le ena zhédnost. Ta je kérpka in môzhna vólja, délati vselej in bres všiga ísjémka po bôshjih sapóvedih, po postavi Jesúsa Kristusa in njegóve zérkve, in pa pò vésti. Is té poglavitne zhédnosti isvirajo vle posébne zhédnosti, které se po njih rasnih nagibih ali bôshje ali pa djariske imenujejo, in dobivajo tudi po mnógih rezhéh mnóge iména.

d. *Kaj de je brumnost in pobóshnost.*

Ljudjé, kteriori sávolj Bogá lepo shivé, se imenujejo brumni ali pobóshni. Pobóshnost

ni svojoglavno, zhudno in neróđno shivljénje temúzh je stanovitno persadevanje tó storiti, kar je Bogú dopadljivo; pobóshnost se tórej tudi skasuje, zhe se savolj Bogà take zhédnosti spolnujejo, ktere so k' dóbrimu in k' Irézhi zhlovéshke drushbe. Vshivanje posémljiskih rezhi ni poboshnosti naspróti; prepové le jih nápek obrazhati in nuzati.

III.

Kakó de naj se véra skasuje.

Shé sgôrej je bilo rezhêno, de véra obstoјí sploh v' tém, de sposnamo Bogá in vémo, kakó ga gré zhaftiti in moliti.

1. Kdo de v' djanji skasuje, de ima véro.

Tisti zhlovék pokashe v' djanji, de ima véro, kteři spolhtujé in zhaſtí Bogá in bôshje rezhi, kteři ima per všim svôjim djanji in nehanji Bogá préd ozhmí, kteři je perpravljen in si persadéva se všeley po bôshji vólji ravnati, kteři Bogá takó móli in zhaſtí, kakor Bóg hózhe móljen in zhesheň biti. Is téga se vidi, de se móra véra po snótranje in po sunanje skasovati.

2. Kakó de se véra po snotranje skasuje.

Po snotranje véro skasújemo, zhe tèrdno vérjemo, de je bôshje rasodénje resnizhno, zhe se ſklépam zérkve pokórno podvérshemo, — v' Bogá saúpamo, se nanj sanesémo — in ga ljubimo; — zhe svôje ferze k' Bogú povsdigujemo, in ga njegóve gnade prósimo, in tudi s' njó svestó délamo; zhe smo perprávljeni mu flushíti; — zhe tèrdno ſklénemo njegóvo preſveto vóljo saljubo iméti in jo svestó ſpolnovati.

3. Kakó de se po sunanje véra skasuje.

Po sunanje véro skashemo, zhe v' rešnizi dopólnimo bôshje povêlja in zerkvéne sapóvedi, — zhe ozhitno mólimo in hódimo k' bôshji flushbi, které nar imenitnishi dél per pravovérnih kristjanih je daritev altarja, in vrédno prejémanje svétih sakramentov, posébno svétiga réshnjiga telésa. Tudi bôshjo besédo móramo poslušhati in brati svéte bukve, de Ivôje snanje v' véri rasfhirimo in se k' dóbrimu obudújemo, in de ne posábimo téga, kar smo se naúzhili.

4. Opómb e.

a. Od slushabnikov vére in od duhóvnih pastirjev.

Slushabnike vére in slasti duhóvne pastirje móra kristjan v' zhasti imeti, kér delé svéte sakramente, kér sa naš Bogá profijo, kér naš uzhé nar imenitnishi, in nar potrébnishi rešnize. Zerkvéne shége in opravila, in od zérkve potérjeno bôshjo flushbo móra v' zhasti imeti in je ne sanizhevati. Bôshje flushbe naj pa ne stavi v' svojovóljne, she mánj pa v' take rezhí, které so ljubésni do blishnjiga naspróti, ali naš pa od spolnovanja nashih dolshnóst odvrazhujejo.

b. Od prave pobóshnosti ali ándohti.

Prava pobóshnost ali andoht, s' kákorshno se mórajo déla vére spolnovati, in s' kákorshno se mórajo slasti naše molitve opravlјati, so posébno v' Bógu sbrane misli bres radovóljnija rastréšenja, in pa sklenitev nashiga férza in nashih misel s' njim.

D r u g i d é l

Véliki katekisem okrajfhan,

s' svétopisemskimi isréki.

S a p o p a d i k

okrajšaniga velikiga katekisma.

Vvod.

I. Poglavlje. Od vére.

- I. Rasdélík. Kaj de je katólshka véra.*
- II. Rasdélík. Od 12 zhlénov vére.*

II. Poglavlje. Od upanja.

- I. Rasdélík. Kaj de je keršh. upanje.*
- II. Rasdélík. Od molítve.*

III. Poglavlje. Od ljubésni.

- I. Rasdélík. Kaj de je keršhan. ljubésen.*
- II. Rasdélík. Od 10 bôsh. sapóved splòh.*
- III. Rasdélík. Od 10 bôsh. sapov. posébej.*
- IV. Rasdélík. Od zerkvénih sapóved splòh.*
- V. Rasdélík. Od zerkvén. sapov. posébej.*

IV. Poglavlje. Od svétih sakramentov.

- I. Rasdélík. Od. ss. sakram. splóh.*
- II. Rasdélík. Od. ss. sakram. posébej.*

V. Poglavlje. Od keršhanske pravize.

Pervi děl. keršhanske pravize:

Várovaj se hudiga.

Drugi děl kérshanske pravize:

Štóri dóbro.

Perstavik. Od 4 poslédnjih rezhí.

V v ó d.

Katekisem se imenuje poduzhénje v' keršanskim katolškim nauka; katekisem se splòh tudí pravi bukvam, které imajo tó poduzhénje v' sêbi.

Keršanshki katolshki nauk se rasklada v' tém katekismu v' petih poglavjih in v' perstavku.

Petére poglavja so:

1. Véra.
2. Upanje.
3. Ljubésen.
4. Švéti sakramenti.
5. Keršanska praviza.

Perstavik je od shtirih poslédnjih rezhi.

I. P o g l a v j e.

Od vére.

I. R a s d é l i k.

Kaj de je katolshka véra.

Keršansko katólsko vérovati se pravi vše verjéti, kar je Bóg rasodél in nam zérkev vérovati sapoveduje, bodi si (v' svetim pismu) sapi-fano ali nè.

K' svelizhanju ní sadôsti, de katolshki kristjan le v' férzu véruje, kar je Bóg rasodèl, te mùzh móra tudi:

1. Svôjo véro s' déli kasati *a*).
2. Kar v' férzu véruje, zhe je tréba, s' ustmi ozhitno sposnati in prizhati *b*).

a) Kaj pomaga, bratje môji, zhe kdo pravi, de ima véro, dél pa nima; ga bo li véra mògla svelizhati? Jak. **2. 41.** — Kakor je telo bres dushe mèrtvo, takó je tudi véra bres dél mèrtva. Jak. **2. 26.**

b) Rim. **10. 10.**

Vérovati se móra, kar je Bog rasôdel kér je Bog vézhna relníza c) in neskônhna modróft, která ne móre ne goljsati ne goljsána biti.

Véra je potrébna všakimu zhlovéku, kteři hózhe svelizhan biti, sakáj brés vere ni mogózhe Bogú dopasti d).

Však zhłôvek, kadar pride k' pameti, móra, de bo svelízhan, véditi in vérovati:

1. *De je en Bog.*

2. *De je Bog pravizhen sodnik, kteři dobró plazhúje, in hudo shtrafujè e).*

3. *De so tri bôshje pershóne, eniga bitja in ene nature: Ozhe, Sin in svéti Duh f).*

4. *De je druga bôshja pershóna, Bog Sin, zhłôvek postál, naš s' svójo směrtjo na krishu odreshiti in vézhno svelizhati g).*

c) Psal. 118, 170.

d) Hebr. 11, 6.

e) Kdor hózhe k' Bógu priti, móra vérovati, de je in de je tistim, ki ga ishejo, plazhevávez. Hebr. 11, 6.

f) Trije so, kteři prizhújejo v' nebesih: Ozhe, Beséda in svéti Duh; in ti trijé so eno. 1. Jan. 5, 7.

g) Tórej je (Kristus) srédník noviga testamenta, de po njegóvi směrti v' odreshénje tistih pregréh, ki so bile pod popréjshnjim testamentam, tisti, Keršanski Nauk

Vèrh téh poglavitnih resníz keršanské katolíshke véremóra she však katolíshki kristjan véediti in vérovati:

1. *De je zhlovéshka dushu neumer józha h).*
2. *De je gnada bôshja k' svelizhanju potrébna i) in de bres gnade bôshje zhlóvek nízh sa vézhno shivljénje sa sluhénja vrédnigane móre storiti k).*

Všakimu katolíshkimu kristjanu je snati sapo-védano:

1. Apostolsko véro.
2. Gospodovo molitev (Ozhe nash).
3. Defét hôshjih in pét zerkvénih sapóved.
4. Sédem svetilih sakramentov.
5. Kershansko pravízo.

Kar katolíshki kristjan vérovati móra, je sošebno sapopadeno v' apostolski yéri, která se takó glasi:

Vérujem v' Bogá Ozhéta všigamogózhangiga, stvarnika nebés in sémle. In v' Jé-susa Kristusa. Šinu njegóviga ediniga Go-

ki so poklizani, prejmejo obljubo vézhne érbshi-ne. Hebr. 9, 15.

- h) Ne bójte se jih, kteři teló umóre, dushe pa ne morejo umoriti; temùzh bójte se veliko bolj tifstiga, kteři samóre dufho in teló pogubiti v' pekel. Mat. 10, 28. Prah pride spét v' semljo, is kteře je bil vsét, duh se pa povérne k' Bógu, kteří ga je dal. Prid. 12, 7.
- i) Bres mene ne mórete nízh storiti. Jan. 15, 5.
- k) Ne be di samôgli kaj misiliti is sebe, kakor is sebe, temùzh našha smóshnost je is Bogá. 2 Kor. 8, 5.

spóda nashiga. Ktéri je spózhét od svétiga Duha, rójen is Marije Devize. Térpel pod Ponzjam Pilatusham, krishan bil, umèrl in v' gròb poloshén. Dóli je shèl pred pèkel trétji dan od mèrtvih vstal. Góri je shel v' nebesa, sédi na desnizi Bogá Ozhéta vsgamogózhniga. Od ondód bo prishel sòdit shive in mèrtve. — Vérujem v' svétiga Duhá; svéto katolshko zérkev; gmajno svetnikov: odpushénje gréhov, vstajénje mesá; in vézho no shivljenje. Amen.

Apostolska véra ima dvanajst délov ali zhlénov.

II. R a s d é l i k.

Od dvanajstérih zhlénov vére.

§. I. *Od pèrviga zhlena vére.*

*Pèrvi zhlén vére se takó glasi:
Vérujem v' Bogá Ozhéta vsgamogózhniga,
stvárnika nebés in sémlje.*

a. *Od Bogá.*

Le en Bog je *I*, ktére je sam od sèbe nar bolj popónama bitje *m*).

l) Poslujhaj Israel! Gospód nash Bog je edíni Gospód. 5. Mojs. 6, 4. — Ješt sim Gospód in szer ni nobéniga drugiga; sunaj mène ni nobéniga Bogá. Jes, 45, 5. Le eniga Bogá imamo, Ozhéta, od kteriga so vse rezhí, in tudi mi smo njegóvi; in eniga Gospóda Jézusa Kristusa, po kterím so vse rezhí in tudi mi po njem. 1 Kor. 8, 7.

m) Is njega, po njem in v' njem so vse rezhí, nje-

Téhle *lastnóst bôshjih* je sošébno tréba véditi:

1. *Bóg je vezhen*; je všeje bil, je, in bo všeje.
2. *Bóg je sgól duh*; bitje, ki ima nar bolj popolnama um in nar boljšhi vóljo, teléša pa ne.
3. *Bóg je vsigavéden*; vé vše, fidánje, pretéklo in prihódno, vé tudi našhe nar skrivnéjšhi misli in sheljé; tórej mu nízh ne móramo perkriti.
4. *Bóg je neskónzhno móder*; storí vše is nar boljshiga kônza, in isvóli všeje nar perpravnishi perpomózhke svoj kônez do-fézhi.
5. *Bóg je vsigamogózhen*; je stvaril nebó in sêmljo in vše, kar je; njemu ni nízh nemogózhe storiti.
6. *Bóg je vsigaprizhujózh*; je povsód, v' nebésh in na sêmlji.
7. *Bóg je neskónzhno svét*; hózhe in ljubi vle dôbro, in sôvrashi vše hudo.
8. *Bóg je neskónzhno resnizhén in svést*; vše, kar rêzhe, je réf; in kar obljubi ali shuga, vše spôlni.
9. *Bóg je nespremenljiv*; je vékomaj ravno tisti.

mu bôdi zhaft vékomaj, Amen. Rim. 11, 36.
— Gospód! tébi ni nihzhé enák; vêlik si in tvô-
je imé je velíko in mogozhno. Jerem. 10, 6.

10. *Bóg je neskónzhno dobrótljiv; skerbi po ozhétovo sa vše svôje stvari, vše dôbro imamo od njega.*

11. *Bóg je neskónzhno usmiljen; nam odpústi nashe gréhe, ako se resnízhno poboljshamo.*

12. *Bóg je neskónzhno pravizhen; poplázha vše dôbro, in poshtrafa vše húdo na tanko, kakor si kdo saflushi.*

Tri bôshje pershóne so n).

Pèrvi bôshji pershóni se pravi *Ôzhè*, drúgi *Šin*, trétji *svéti Duh*.

Bóg Ozhe je sam od sébe od vékomaj; Bóg Šin je od Ozhéta rôjen od vékomaj, svéti Duh se ishaja is Ozhéta in Šina od vékomaj.

- n) To je, tri pershóne so, ki se raslòzhijo ena od druge po lastnih iménih in po posébnih délih. Lastne iména tréh bôshjih pershón se berejo; Mat. **28, 19.** Kerstite jih v' iménu Ozhéta, Sina in s. Duhá. — **1. Jan. 5, 7.** Trijé se, ki prizhujejo v' nebésih: Ozhe, Šin in s. Duh. — Posébne déla tréh bôshjih pershón se berejo. Mat. **8, 16, 17.** — Ko je bil pa Jésuf kérshen, je sdajzi shèl is vôde, in lej nebésa so se mu odpérle in je vidil Duha bôshjiga, kakor golóba dôli iti in nadnaj priti; in lej glaf se je slíshal s' nebéf rekózh: Ta je moj ljubi sin, nad ktérim imam dopadajénje. — **1. Pet. 1. 2.** Ktéri so bili po previdnosti Bogá Ozhéta isvóljeni, prejéti posvezhénje s. Duhá, biti pokórni in pokropljéni s' kervjó Jésusa Kristusa. — **2 Kor. 13, 13.** Gnada našhiga Gospóda Jésusa Kristusa, ljubésen Bôshja, in deléshnoť svétiga Duhá bôdi s' vami všimi,

Ozhétu se perlastúje stvarjénje; Šinu odreshénje; svétimu Dubu pošvezhovanje.

Tém bôshjim pershónam skupej se pravi presvéta *Trojiza*.

Katólskki kristjan sposná presvéto Trojízo s' snamnjem *svetiga krisha*, kér všako téh trèh pershón imenuje, kadar krish déla. Sraven téga pa katolskki kristjan tudi sposná s' snamnjem svetiga krisha, de je Jésus Kristul na krishu umérl in naš s' svôjo smértjo odréshil.

Krish se déla s' desnízo, s' ktero se sasnámovajo zhélo, usta in pérsi, rekózh: *V' iménu Bogá Ozhéta †, in Šina †, in svetiga Duhá †. Amen.*

b. Od stvarjenja.

Bóg je stvaril nebó in sémljo, in vse kar jé o).

Beséda *stvariti* poméni is nízh kaj storiti.

Nar imenitnihi stvari bôshje so *angeli* in *zhlóvek*.

Angeli so sgól duhovi p), kteři imajo um in vóljo, pa ne teléf.

- o) V' sazhétku je Bóg stvaril nebó in sémljo. **I. Mojs. 1, 1.** — S' besédo Gospódovo so nebésa vtérjene, in vša njih truma s' sapo njegovih ust. **Psal. 32, 6.**
- p) Svôje angele storish enake vetróvam, in svôje sluhabnike enaka plamênu. **Psl. 103, 4.**

Bég je angele stvaril, de bí ga zhaſtili, ljubili, molili, mu ſluſhilí *q)* in ljudi varovali *r).* V' ſvôji gnadi in s' velikimi popólnamostmi jih je stvaril.

Velíko angelov je gnado bôshjo po gréhu napuha sgúbilo *s).* Té napûhnjene angele, ki ſe jim hudizhi praví, je Bóg vékomaj ſavérgel in v' pékel páhnil *t).*

Zhlôvek je ſa angeli nar imenitniſhi ſtvar bôshja. Zhlôvek je is teléſa in neumerjózhe dûſhe *u),* která je po bôshji podóbi *v)* ſtvarjena.

Bóg je zhlovéka ſtvaril, de bi ga ſposnal

- q)* Hvalite Gospôda vi vši njegóvi angeli, ki ſte mogózhni in môzhni ſpolnovati njegóvo povêlje, poſluſhati njegóv glaf, in biti pokórni njegóvim ſapóvedam. Pf. 102, 20.
- r)* Švôjim angelam je ſapovèdal ſavolj têbe, de te varvajo na vſih tvôjih potih. Psal. 9C, 11. — Angel Gospódov bo obdál tiste, ki ſe ga bojé, in jih bo réſhil. Pf. 33, 8.
- s)* Lej tudi njegóvi flushabniki niſo bili ſtanovitni; sakaj tudi nad ſvôjimi angeli je hudobíjo naſhel. Job. 4, 18.
- t)* Tudi angelam, kteři ſo grefhili, ni sanéſel, am-pak s' peklénskimi vervmi jih je v' pékel potégnil, v' tépljénje isdal, de ſe k' fôdbi perhranijo. 2. Pet. 2, 4.
- u)* Gospód-Bóg je isobrasil zhlovéka is ila sêmlje, in je vdihnil v' njegov obras oſhivljajózho ſapo; in zhlôvek je bil ſhiva ſtvar. 1. Mojs. 2, 7. — Glej Mat. 10, 28. sgôrej.
- v)* Bóg je ſtvaril zhlovéka po ſvôji pvdóbi; po bôshji podóbi ga je ſtvaril. 2. Mojs. 1, 27.

w), zhaſtil x), ljubil y), ga mólil, mu flushil, mu pokóren in vézhno svelizhan bil z).

Shé pervi zhlôvek Adam s' Evo svôjo shenó je bil Bogu nepokóren.

Pèrvi zhlôvek je jédel v' raji (v' paradishu) sad drevéſa, ki mu ga je bil Bóg prepovéďal, in je v' tém greshíl a). Ta gréh ni samó pèrvimu zhlovéku ſhkódoval, temúzh tudi nam, ki smo njegóviga rodù; zhaſnò b), in vézhno smèrt, pa tudi ſhe veliko drugiga hudiga nam je pernésel.

Zhlôvek ni bil, kakor napúhnjeni angeli, vékomaj od Bogé savèrſhen.

V' odrehshénje zhlovéka savolj gréha savèrſheniga je Bóg obljudibil poſlati odrehshenika, ki ſe mu tudi Mefija pravi c).

w) To pak je vézhno ſhivljénje, de sposnajo tèbe ſamiga praviga Bogá, in Jéufa Kristufa, kteriora ſi poſlal. Jan. 17, 3.

x) Jeſt ſim, kteriori ſim vſakiga, ki klizhé v' môje imé, ſébi v' zhaſt ftvaril. Jes. 43, 7.

y) Ljubi Gospóda ſvôjiga Bogá is vſiga ſvôjiga ſerza is vſe ſvôje dushe in is vſe ſvôje možní. Mat. 22, 37.

z) Bog hózhe, de bi bili vſi ljudjé svelizhani, in priſhli k' sposnanju reſnize. I. Tim. 2. 4.

a) I. Mojs. 8, 6.

b) Po enim zhlovéku je priſhel gréh na ſvét, in po gréhu smèrt, in je takó v' vſe ljudi smèrt priſhla po njem, v' kteriorim fo vſi greshili. Rim. 5, 12.

c) Sovrashtvo bom poſtavil med tebôj in med shêno, med tvôjim ſarodam in njénim ſarodam; ôna ti bo ſterla glavo in ti jo bósh v' péto ſalesovala,

I Mojs. 3, 15.

§. 2. Od drugiga zhléna vére.

Drugí zhlén vére se tako glasi:

In v' Jésusa Kristusa, Šinú njegóviga ediniga, Gospóda nashiga.

Jésov Kristus je:

1. *Edinorojéni Šin Bogá Ozhetá d).*

2. *Bog in zhlóvek skupej e).*

3. *Nash Gospód f), postavodaj in uzhenik g).*

Jésov je tóliko, kakor *svelizhar*. Svelizhar se mu pravi, kér nam je po njem svelizhanje došlo, kér naš je réshil od sadolshénja in shtrafenge gréha, od vézhne smerti h). — Pravi

- d) Takó je Bóg svét ljubil, de je svôjiga edinorojéniha Šina dal. Jan. 8, 16.
- e) Déte nam, je rojêno, ki se mu bo rôklo: Prezhudni, Svetovavez, Bog. Jes. 9, 6. En Bog je in en frédnik med Bógam in med ljudmi, zhlóvek Kristus Jésov. 1. Tim. 2, 5.
- f) Dana mi je vsa oblást v' nebésih in na sêmlji. Mat. 28, 18. — Vi me klizhete uzhenik in Gospód, in prav právite; to sim tudi. Jan. 13, 13.
- g) Duh Gospódov je nad menoj, sa to me je on pomasał in me poslal evangéli osnanit ubógin. Luk. 4, 18. Jes. 61, 1. — Perkasala se je milost Bogá, Svelizharja nashiga všim ljudem, která naš uzhi, de se odpovéjmo hudobii in posvétnim sheljem, in trésno, prijétno in bogabojézhe shivimo na tém svetu, zhakajózhi svelizhanskiga upanja in zhaſtitljiviga prihoda vélkiga Bogá in Svelizharja nashiga Jésusa Kristusa. Tit. 2, 11—13.
- h) Rodila bo pa Šina, in imé Jesuf mu daj, réshil bo namrežh svôje ljudstvo od njih gréhov. Mat. 1, 21.

se mu tudi *Kristus*, kar je tóliko, kakor *masiljeni*, (kralj) *i*.

Jéšuf Kristus se imenuje *edinorojèni Šin bôshji*, kér je edíni, ktéri je od svôjiga nebéshkiga Ozhéta rôjen od vékomaj. Je Bog in zhlôvek skupej, kér je Bog od vékomaj, in kér se je vzhlovézhil (zhlôvek poštál) v' zhasu *k*). Kar Bog je svôjimu nebéshkemu Ozhétu v' všim enák *l*; kar zhlôvek mu pa ni enák, temúzh je manjšhi *m*). Imenuje se naš *Gospód*, kér je Bóg in naš odresheník.

Sin bôshji se je vzhlovézhil naš s' svôjo smértjo na krishu odreshiti n), in naš vézhno svelizhati.

§. 3. *O d trétjiga zhléna vere.*

Trétji zhlén vére se takó glasi:

Ktéri je spozhèt od svétiha Duhá, rôjen is Marije Devize.

Jéšuf ima kar Bóg nebéshkiga Ozhéta *o*).

-
- i) Kakó de je Bog Jéusa Nazareshkiga pomasal s' svétim Duham in s' mozhjó. Djanj. apost. 10, 38.
 - k) Bog je poslal svôjiga Šina, rojêninga od shène in postavi podversheniga, de bi jih réshil, ktéri so bili pod postavo. Gal. 4, 4. 5.
 - l) Jest in Ozhe sva eno. Jan. 10, 30. — De vši zhafté Sinú, kakor zhafté Ozhéta. Jan. 5. 23.
 - m) Ozhe je vézhi, kakor jest. Jan. 14, 28.
 - n) Kér so tedej otrôzí deléshni (ravno tistiga) mesá in kervi, se je tudi on njih deléshniga stóril; de bi skós smért potèrl téga, ktéri je oblast zhes smért imel, to je hudizha; in de bi jih réshil, ktéri so smértnimu strahu vše svôje dní kakor fushni podvèrsheni bili. Heb. 2, 14. 15.
 - o) Gospód mi je rékel: Ti si moj sin, danš sim te rodil, Pfal. 2, 7.

kar zhlôvek pa nima nobêniga Ozhéta *p*). *S.* *Joshef* je bil le *rednik* Jéusa Kristusa *q*).

Jéus kar Bog ni imel matere, kar zhlôvek je imel mater presvêto Devizo Marijo *r*).

Marija se imenuje *mati bôshja*, kér je rodila Jéusa Kristuta, kterí je Bog in zhlôvek skupej. *Od svétiga Duhá* ga je spozhêia *s*), in v' *Betlehemu* v' shtáli rodila *t*).

~~X~~ Rojstvo Jéusa Kristusa je bilo osnanjeno,

1. Po angelu pastirjem *u*).

2. Po svésdi módrim v' jutrovi deshêli.

3. Po módrih Heródeshu in pismoukam *v*).

4. Po Šimeónu in Ani v' têmpeljnu ljudstvu *w*).

Ko je bilo rojstvo Jéusa Kristusa osnanjeno:

1. So pastirji naglo prishli glédat, kar jim je bilo od angela osnanjeno *x*).

p) Devíza bo spozhêla in sinu rodila, in se bo imenovalo njegóvo imé Emanuel (Bog s' nami). Jes. 7, 14.

q) Jéus je bil okoli trideset lét star, ko je sazhél (uzhití) in so menili, de je Jóshefov sin. Luk. 3, 23. — Marija je rěkla angelu: Kakó se bo to sgodilo, kér moshá ne sposnám? In angel je odgovoril in djal: Svéti Duh bo prishel v' té, in mózh Narvishigá té bo obsénbila: sa téga vóljo bo Šveto, ktero bo is tébo rojeno, Sin bôshji imenovano, Luk. 1, 34. 35.

r) Od kód to mени, de pride k' mени mati môjiga Gospôda? Luk. 1, 43.

s) Kar je v' nji spozhêto, je od s. Duhá Mat. 1, 20.

t) Luk. 2, 4—7.

u) Luk. 2, 9. — *v*) Mat. 2, 2—5.

w) Luk. 2, 26—38. *x*) Luk. 2, 14—16.

2. Kristus je bil ósmi dan obrésan po sa-povedi postave, in Jéšus imenován *y*).

3. Módri is jutrove deshêle so *ga* molili, in mu slatá, kadila in mire v' dar pernêssi *z*).

4. Heródeshovi grosovitoſti se odtegniti je v' Egipt vbéshal *a*).

5. Od tód je bil po Herodeshovi smérti v' Nazaret nasaj perpelján in v' tém městu isrején.

Slasti posébno, kar vémo od Jéšuſove mla-dosti, je:

1. Ko je bil Jéšus dvanajst lét star, je pri-shel v' Jerusalem k' prasniku s' svôjimu stárshí.

2. Je v' Jerusalemu oftál; zhes tri dni so *ga* starshi naſhli v' tempeljnu sedéti med pi-mouki, jih poslúſhati in isprafshevati, takó de ſo ſe vſi nad njegóvim umam in nad njegóvimi odgovori zhudili.

3. Špet ſe je v' Nazaret vérnil, in je ôndi oftál.

4. Je bil svôjim starshem pokóren.

5. Je ráſel v' starosti, modroſti in prijèt-nosti per Bógu in pér ljudéh *b*).

Kar ſosébniga od Jéšuſa vémo, préden je sazhél uzhiti, je to:

1. Janes kerſtník je prizhal, de je Jéšus jagnje bôshje, ktéro gréhe ſvetá odjemlje *c*).

2. Jéšus ſe je dál od Janesa kerſtíti v' réki Jordanu.

3. Svéti Duh je prihel nanj v' podóbi golóba.

y) Luk. 2, 21.

z) Mat. 2, 11. — *a*) Mat. 2, 13.

b) Luk. 2, 42—52. *c*) S. Jan. 1, 36.

4. Bóg Ózhe je oglasil s' besédami : Ta je moj ljubi sin, kí imam dopadajénje nad njim *d*).

5. Jesúš je bil od Duhá v' pušhavo pelján in ko se je shtírdeset dní in nozhí pôstil ; je bil od hudizha skushan , in po tém so mu angeli stréigli *e*).

Jesúš je sazhél uzhiti v' tridefétim létu svôje stárosti *f*).

Kar sošébniga od Jésusa vémo, ko je sazhél uzhiti , je to :

1. Jesúš je po svôji domazhi deshêli hôdil od kraja od kraja *g*).

2. Si je uzhéNZOV ali jøgrov sbral, in smed njih isvôlil dvanajst apólteljnov *h*).

3. Je pridigval in osnanovál poštavo milosti, je rasodéval reñize, ki nam jih gré vérovati, in je uzhil zhédnosti, ki nam jih gré v' djanjí dopolańti.

4. Je svaríl nejevéro in pregréhe, je rasdéval pomóte Judov , písmoúkov in fariséjev.

5. Je poterdevál svoj uk s' besédami svétiaga písmá, s' zhudeshi in lastními isglédi.

6. Je prihódne rezhi prerokovál.

7. Je povsód dobróte ſkasovál *i*).

Velíko jih je vérovalo v' Jésusa. Vélikí duhóvni pa , písmoúki in fariséji so ga ſovrasili savolj njegóviga uka, in so ga iſkali umoríti.

d) Mat. 8, 13, — 17. *e)* 4, 1—11.

f) Luk. 8, 23. — *g)* Jan. 3, 22.

h) Luk. 6, 18.

i) Apost. djan. 10, 38. — *k)* Môja duša je sháloſtna do ſmérsti, Mat. 26, 28.

§. 4. *Od zhetertiga zhléna vére.*

Zheterti zhlén vére le takó glasi:

Térpel pod Ponzjam Pilatusham, krišan bit. umèrl in v' gròb poloshèn.

Jesuf je samógel kakor zhlóvek ne pa kakor Bog terpéti. Kefnizhno je térpel na dushi in na telésu.

Na svôji dushi je térpel veliko britkolt in shálost *k*), in na svôjim telésu veliko rév in tesháv, veliko tepénja in ran; gajshlan je bil in s' térnjem krónan *l*).

Térpel je veliko sanizhovanja, saframovanja, preklinovanja in drugih krvíz *m*).

Jesuf Kristus je bil krishan na góri kalvarii blis mésta Jerusaléma, in je na krishu umèrl *n*)

§. 5. *Od pétiga zhléna vére.*

Péti zhlén vére se takó glasi:

Doli je shèl préd pèkel trètji dan od mèrtvih vstal.

Le dusha Jasušova je shla pred pèkel *o*).

Befeda *pèkel* poméni tiste skrite kraje, v' ktérih so dushe mèrtvih, které nebeshkiga svelizhanja niso doségle.

Vèzh takih skritih krajev je, ki se jím pèkel pravi; tako se imenuje.

l) m) n) Glej: Mat. 26 in 27 pogl.

o) Od dushe Jésusa Kristusa prizhúje. Psal. 15. 10.

Möje dushe ne bosh pustil v' pèklu. Apost. djan.

2, 31. Takó je previdil in govóril od vstajenja Kristusoviga, kér ni bil pushén v' pèklu, in n'égovo mesó ni vídilo trohljivosti.

1. In šzer navadno kráj, kjér so pogubljéni vézhno martrani p).

2. Kráj, kjér dushe zhasne shtrafenge terpé sa gréhe, sa které se niso v' shivljénji sadôsti pokorile q): tému kraju se pravi vize.

3. Poslédnjizh kráj, v' kterim so bili hranjene dushe bogabojézhih, kteři so umérli, in so ôndi v' svelizhanškim upanji svôjiga odreshenja mirno in bres bolezhín zhakali, dokler ni bilo Jésusa k' njim; tému kraju se pravi predpekel r).

Jésus je trétji dan, in to is lastne možní s) neumerjózh in zhaſtitljiv, kakor premagavez smerti in hudízha od mertvih vſtal t).

Jésus Kristus je od mertvih vſtal:

1. De je sveto pismo u), in svôje lastno prerokovanje spósnil v).

p) Umèrl je bogatin in je bil pokopán v' pèklu.
Luk. 16. 22.

q) Zérkev móli per mas hi sa mèrtve: Gospod Jésu Kriste, kralj velizhaſtva, réſhi od shtrafenge pèkla dushe vših svôjih mertvih vérnih.

r) Tako je previdil in govôril od vſtajêna Kristusoviga, ker ni bil pushèn v' pèklu, in njegóvo mesó ni vidilo trohljivoſti. Ap. dj. 2, 31.

s) Sa téga vóljo me Ozhe ljubi, kér jest svôje shivljénje dam, de ga spét vsamem. Nihzhe mi ga ne svame, ampak jest ga sam odfèbe dam, in ga imam oblast dati, in ga imam oblast spét vſeti. Jan. 10, 17, 18.

t) Hebr. 2, 14. — Ose. 13, 64. — Math. 18, 6.

u) Môje dushe ne boſh pustil v' pèklu, in tudi ne boſh perpuſtil, de bi tvoj svetnik trohljivoſt vidil. Psal. 15. 10.

v) Jésus jim je rékel: Poderite ta tèmpelj, in

2. De je svétu neovershljivo skasal, de je njegov uk relnizhen, in de je ref od Bogá poslán bil w).

3. De je naše upanje potèrdil, in nam prihodno vstajenje sagotòvil x).

§. 6. Od shéftiga zhléná vére.

Šéfti zhlén vére se takó glasi:

Góri je shel v' nebesa, sedi na defnizi Bogá Ozhéta vsigamogózhniga.

Jésus je shtirdefeti dan po svôjim vstajenji y), vprízho svôjih uzhénzov z) na óljski góri is lastne mozhi v' nebesa shel. V' nebésih sedi na defnizi Bogá, svôjiga vsigamogózhniga Ozheta a).

Jésus sedí na defnizi bôshji je tóliko kakor: Jésus je v' védnim poséstvu nar vishi oblasti in nar vishiga velizhaſtva zhes vse v' nebésih in na sêmlji b).

v' tréh dnéh ga bom postavil. On je pa govóril od tèmpeljna svôjiga telefa. Jan. 2, 19, 21.

w) Ako pa Kristus ni vstal, je prasno nashe osnavanje, prasna je tudi vaſha véra. 1. Kor. 15, 14.

x) Sdàj pa je Kristus od mèrtvih vstal, pervénz spijózhih; kér po zhlovéku je prishla smèrt, po zhlovéku vstajenje od mèrtvih. 1. Kor. 15, 20.21.

y) Luk. 24, 50. 51. — z) Apost. djan. 1, 9.

a) Ako ste tedej s' Kristusam vstali, ishíte, kar je v' nebésih, kjér Kristus sedi na defnizi bôshji, Kol. 3, 1.

b) Glej Rim. kat. 6. zhlén apost. vére, §. 3. — Dana mi je vsa oblast v' nebésih in na sêmlji, Mat. 28, 18.

§. 7. Od sédmiga zhléna vére.

Séðmi zhlén vére se takó glasi:

Od ondód bo prishel sódit shive in mérte.

Jéšus se bo perkásal *sódní dan* v' oblakih nebá, in bo prishel spét is nebés' velíko mozhjó in velizhaſtvam c).

Prishel bo spét sódni dan sódit *vše ljudi, shive in mérte d).*

Jéšul bo sódil ljudí po tém, kar lo dôbriga ali húdigá stórili e); pravizhne bo plazhal s' vézhním shivljénjem v' nebésih, gréshnike bo pa vézhno v' pèklu shtrafoval f).

§. 8. Od ósmiga zhléna vére.

Osme zhlén vére se takó glasi:

Vérujem v' svétiya Duhá.

Švéti Duh je trétja bôshja pershóna g); òn je pravi Bog h).

e) Vidíli bodo Šinú zhlovékoviga priti v' oblakih nebá s' velíko mozhjó in velizhaſtvam. Mat. 24, 30.

d) Sapovédal nám je ljudstvu osnanovati in prizhati, de je òn (Kristuf) postavljen od Bogá sodnik shivih in mèrtvih. Ap. djan. 10, 42.

e) Vsi móramo rasodéti biti pred sódnim stôlam Kristufovim, de slédenj prejme po tém, kar je stóril v' svôjim telésu, ali dôbro ali hudo. 2. Kor. 5, 10.

f) Hudôbni pójdejo v' vézhno terplènje, pravizhni pa vézhno shivljenje. Mat. 25, 46.

g) 1. Jan. 5, 7.

h) Mat. 8, 16. 17. — 1 Pet. 1, 2. — 2 Kor. 18, 18.

Posvezhúje naš:

1. Per svétim kérstu i).

2. V' sakramantu s. pokóre.

3. Kólikorkrat drúge sakramente vrèdnô prejmemo.

Posvezhúje naš, kér v' naš vlijе posvezhu-józho gnado in naš storí otrôke bôshje : ali pa posvezhujózho gnado v' naš pomnóshi (pogméra). Rasvitlí naš um ; naš uzhí k) in giba po vólji bôshji ravnati l) ; dodelí nam svôje daróve m).

Daróvi svétiga Duhá so tí:

1. Dar modrósti. 2. Dar úmnosti. 3. Dar svéta. 4. Dar mozhi. 5. Dar uzhénosti. 6. Dar pobóshnosti (brumnosti). 7. Dar strahú bôshjiga n).

§. 9. Od devétiaka zhléna vére.

Devéti zhlén vére se takó glasi :

Sveto katólfhko zérkev, gmajno svetnikov.

i) Ne is dél pravize, ktére smo storili, temòzh po svôjim usmílenji naš je svelizhal v' kérstu prero-jenja in ponovljênia svétiga Duhá. Tit. 3, 3.

k) Tróshtar s. Duh pa, ki ga bo Ozhe poslal v' mô-jim iménu, vás bo vše uzhil. Jan, 14, 26.

l) Bog je, ki déla v' vas hotéti in storiti po svôji dôbri vólji. Filip. 2, 13.

m) Daróvi so szer mnógi, pa je le en Duh; mnóge so tudi déla, pa je le en Gospód, ktéri déla vše v' vših; — — vše to pa déla en in ravno tisti Duh ktéri delí všakimu, kakor hózhe. 1. Kor. 12, 4. 6. 11.

n) Jesa. 11, 2. 3.

a. *Od zérkve.*

Svéta, katólska, kershánska zérker je vidin sbòr vših pravovérnih kristjanov, pod vidním poglavárjem Rimskim pápešam, kteři vérujejo ene nauke in prejémajo ene sakramente.

Zérkev ima tudi *nevidniga* poglavarja, in ta je *Jésus Kristus* o).

Le ena prava zérkev je, sunej njé ni upati svelizhanja. Prava zérkev se sposná po shtírih snamnjih. Té so: 1. Je *edina* p); — 2. *svéta* q); — 3. *vesónja ali katólska* r); — 4. *apostolska* s).

Prave zerkve se imenuje tudi *Rimska*, ker je Rimska zérkev glava vših drúgih zerkvá in sréda edinosti.

b. *Od gmajne svetnikov.*

Pravoverní kristjani imajo med sebój gmajno ali svéso, kákor údje telésa t).

-
- o) Mósh je glava shêne, kakor je Kristus glava zérkve. Efesh. 5, 23.
 - p) En Gospód je, ena véra, en kérst. Ef. 4, 5.
 - q) De bi si naprávil zhaftitljivo zérkev, která nima ne madesha ne gérbe, ali káj drúgiga tákiga, temúzh de je svéta in bres mádesha. Efesh. 5, 27.
 - r) Pójiti po všim svetu in osnanújte evangéli všim stvarém. Mar. 16, 15.
 - s) Vsidani šte na fundament aposteljnov in prerókov, ktèriga poglavitni vógalni kámen je Jésus Kristus. Efesh. 2, 20.
 - t) Resnizo délajmo v' ljubésni, in ráftimo v' všim v' Kristusa, kteři je glava. V' njem je vše telo staknjeno in zhlén v' zhlén sklénjeno, de ud údu pomága, po opravilu všáziga po svôji méri, in naredi, de zéló telo rase in se uterdúje v' ljubés-

Gmajna ali svésa svetníkov obстоjí v' témt, de vši údje zérkve duhovníh dobrót vdeléshvajo u).

Udje zérkve, kteři so med sebój svésani in sdrúsheni, lo:

1. *Vérni na sêmlji.*

2. *Svetníki v' nebésih.*

3. *Dúshe mèrtvih, ki so v' vizah.*

Vérni na sêmlji imajo svéso med sebój, kér léherniga molitev v) in saflushénje dôbrih dél tudi drúgim pomága.

§. 10. *Od deséti gá zhléna vére.*

Deséti zhlén vére se takó glasí:

Odpushénje gréhov.

Ta zhlén vére naš uzhi, de je Jéšuf Kristus f vóji zérkvi oblast dál gréhe odpushati w).

V' pravi zérkvi imajo shkófje in máshniki oblast gréhe odpushati.

ni. Efesh. 4, 15, 16. — Kákor imamo v' enim teléšu vèzh údov, vši ti údje pa nimajo eniga opravila, takó smo mi mnogi vši eno teló v' Kristusu, in eden drúgiga údje. Rim. 12, 4. 5.

u) Deléshnik sim vših, kteři se tèbe bojé in tvôje sapóvedí spolnújejo. Psal. 118, 63.

v) Molíte eden sa drúgiga, de bóte svelizhani; sakáj, molitev pravizhniga veliko premóre. Jak. 5, 16.

w) Prejmite svétiga Duha; kteřim bóte gréhe odpústili, so jim odpushéni, in kteřim jih bóte sadershali, so jim sadershani. Jan. 20, 22. 23.

x) Kakor je Kristus sam fèbe sanjo (sa zérkev) dal, de bi jo posvétil, kér jo je ozhistil s' kaplo vôde v' besédi shivljènja. Efesh. 5. 25. 26.

Gréhi se odpúšhajo v' sakramantu svéti-ga kérsta x) in v' sakramantu svéte pokórey).

§. 11. Od enajstiga zhléna vére.

Enajsti zhlén vére se tako glasi :

Vstajénje mesá.

Ko právimo, de vérjemo *vstajénje mesá*, vérjemo, de bo Bog sódni dan mèrtve k' shivljénju obúdil z), in de bodo ljudjé s' svôjim mésam, to je, s' ravnô tistimi telési, ki so jih v' shivljénji imeli, vstáli a).

§. 12. Od dvanajstiga zhléna vére.

Dvanajsti zhlén vére se takó glasi :

Vézhno shivljénje.

S' besédami dvanajstiga zhléna vére sposnamo in vérjemo *vézhno védno svelizhanje*, ktero bo shélie svetníkov in isvóljenih popónama dopolnilo b).

y) Tébi hom dal kluzhe nebéshkiga kraljéstva; in kar kóli bósh savésal na sêmlji, bo savésano tudi v' nebésih; in kar kóli bósh rasvésal na sêmlji, bo rasvésano tudi v' nebésih. Mat. 16, 19.

Resnizhno vam povém, kar kóli bóte savesáli na sêmlji, bo tudi savésano v' nebésih; in kar kóli bóte rasvesáli na sêmlji, bo rasvésano tudi v' nebésih. Mat. 18, 18.

z) On, ki jé Jesuša Kristusa od mértyh obúdil, bo tudi vashe umerjózhe telésa oshívil s' svôjim Duham, kteři v' vas prebiva. Rim. 8, 11.

a) Spét bom obdán s' svôjo kôsho, in v' svôjim mésu bom vidil svôjiga Bogá. Job. 19, 11.

b) Veselili se bóte v' neisrezhéním in zhaftitljivim veséljem, in bóte doségli svelizhanje svôjih dush, plazhiló svôje vére. I. Petr. 1, 8. 9.

S' besédo *Amen* potèrdimo, de nad naúkam sapopádenim v' apostólski véri ne dvómimo (ne zviblamo), temùzh de nam je vše réš, kar je v' nji sapopádeno.

II. P o g l a v j e.

Odupanja.

I. R a s d é l i k.

Kaj de je keršansko upanje.

Keršansko upati se pravi: *se tèrdno sanésti, de nam bo Bóg dal, kar nam je obljúbil.*

Upamo od Bogá došézhi vèzhno shivljénje, to je vézhno svelizhanje, in *perpomózhke ga došézhi*. Upamo, kér je Bog *vfigamogózhen*, v' spolovanji svôjih obljúb *svést*, neskônzno *doprótljiv* in *usmiljen*, ki tórej spolníti samóre in hózhe, kar je obljúbil c).

Keršansko úpanje sošébno s' molítvijo skasújemo.

Nobêno okó ni vidilo, in nobêno uhó in flishalo, tudi v' nobêniga zhlovéka serzé ni prishlo kar je Bog njím perprávil, kteři ga ljúbijo. 1. Kor. 2, 9.

c) Dershímo se nepremakljivo sposnanja nashiga upanja; sakaj svět je on, ki je dal obljúbo. Heb. 10, 23.

II. R a s d é l i k.

Od molitve.

§. 1. Od molitve splòh.

Molitev je povsdigovanje duhá k' Bógu.

Mólimo sa tó de Bogá nar vishiga Gospôda zhastimó, de se mu sa prejéte dobrote sahválimo, in de ga prósimô sa to, kar v' prihódno potrebújemo. Mólimo tudi odpuskhénje gréhov sadobiti, in v' splôshnih in posébnih, v' lastnih in blishnjiga potrébah od Bogá pomózhi sprositi.

Dolshní smo moliti; sakaj molitev je smed nar imenítñishih dolshnóšt nashe vére *d).*

Vse, sa kar nam je molíti, je sapopádeno v' ozhenashu, to to je v' Gospódovi molítvi *e).*

§. 2. Od Gospódove molitve posébej.

Kristus nash Gospód naš je molíti uzhil. Uzhil naš je molíti s' ozhenashem, ki se mu tudi Gospodova molitev pravi.

Ozhe nash se takó móli: *Ózhe nash, kteři si v' nebésih. Posvezheno bódi tvóje imé. Pridi k' nam tvóje kraljéstvo. Sgôdi sé tvója vólja, kakor v' nebésih, takó na sêmlji. Dàj nam dans nash vsakdanji krùh. In odpusti nam nashe dolgé, kakor tudi mi odpušhamo svôjim dolshnikam. In naš ne vpélji v' skushnjavo. Temuzh réshi naš od hudiga (od sléga) Amen.*

d) Neprenéhama molite. 1. Tesal. 5, 17.—1. Tim. 2, 1. *e)* Mat. 6, 9 — 13.

Gospódova molitev ima v' sêbi predgóvor in lédem proshnjá.

a. *Od predgóvora.*

Predgóvor se takó glasí:

Ozhe nash, kteri si v' nebésh.

S' témi besédami predgóvra klízhemo v' Bogá, kteri je nash ôzhe f).

Bogú právimo ôzhe; kér je ljudí po svôji podóbi stvaril g), in po ózhétovo sanje skerbí h).

— Bogú právimo *nash ôzhe*, kér naš je vše po svôjim Dùhu per svétim kérstu stéril svôje otrôke i), svôje erbe, in ravnoerbe Jésusa Kristusa k), in brate med lebój — Právimo: *ktéri si v' nebésh*, kér Bog, desiravno je povsód *prizhujózh*, vènder posébno v' nebésh prebiva l), kjér se svôjim isvóljenim od oblizhja do oblizhja kashe in vshivati daje.

f) Ali nimamo vši eniga ozhéta, ali naš ni en Bog stvaril? Malah. 2, 10.

g) Ali ni on tvoj ôzhe, ki te je narétil, in stvaril? 5. Mojs. 32, 6.

h) (Ne skerbíte tedej rekôzh: Kaj bomo jéldi, ali kaj bomo pili, ali s' zhém se bomo oblazhili? Po všim tému nevérniki oprashújejo; sej vašh nebéshki ôzhe vé, de všiga téga potrebujete. Mat. 6, 31. 32.

Vše skérbi njému isrozhite, sej sa vaškérbi,

1. Pet. 5, 7.

i) Prejeli ste Duhá pósínovljêna, s' kteriorim vši kli-
zhemo; aba! (ljubi ôzhe!) Rim. 8, 15,

k) Ako smo pa otrôzi, smo tudi erbi, in szer erbi
bôshji, ravnoerbi pa Jésusa Kristusa. Rim. 8, 17.

l) Uslíshi is svojiga prebivalsha, to je is nebéš vše,
kteri bodo na tému méstu molili, ter jim bôdi mi-
lostiv. 2. Kron. 6, 21.

b. *Od tréh pèrvih prôshenj Gospôdove molitve.*

Pèrva prôshnja se takó glasi: ***Posvezhêno bôdi tvôje imé.***

Prosimos nar popréď, de naj bo bôshje imé posvezhêno, kér smo dolshni vlelej, in pred všimi rezhmí sa to prošiti, kar bôshjo zhaſt tizhe m) in pôtlej ſhe le sa to, kar je nam ali blishnjimu potreba.

V' pèrvi prôshnji ozhenasha próšimo:

1. De naj bo Bog od vših ljudí na sêmlji sposnán; in njegóvo preſveto imé povfód snano in zheſhêno.

2. De naj se gréshniki h' Bógu spreobérnejo, in ſe k' pokóri obudé.

3. De naj ſe njegóvemu iménju nikóli nezhaſt ne déla, ne s' krivovérſtvam in nejevéro, ne s' bogokléjſtvam in nekeršanskim shivljénjem.

Drugá prôshnja se takó glasi: Pridi k' nam tvôjé kraljéſtvo.

V' drugi prôshnji próšimo:

1. De naj Bog ſvôjo zérkev in kraljéſtvo ſvôje gnade rasſhirja in uterdúje, kraljéſtvo hudízha in gréha pa rasdéne.

2. De naj véro, upanje in ljubéſen v' naſ vlíje, in té zhédnosti v' naſ pomnóshi.

3. Poſlédnjizh, de naj nam po tému shivljénji nebéſa dodelí.

m) Iſhite nar popréj bôshjiga kraljéſtva in njegóve pravize, vſe drugo vam bo pervařšeno. Mat. 6, 33.

Trétja prôshnja se takó glasi: Sgôdi se tvôja vólja, kakor v' nebêsih, takó na sêmlji.

V' trétji prôshnji prôsimo:

1. De naj nam Bog da gnado, njegóvo svéto vóljo v' vših okólshinah na sêmlji takó na tanko ín voljnó spolnovati, kakor jo angelji in lvetníki v' nebêsih spolnújeje.

2. De naj Bog vše od naš odvérne, kar je spolnovánju njegóve svéte vólje na póti.

c. *Od shtirih poslédnjih prôshenj Gospode molitve.*

Zhetèrta prôshnja se takó glasi: Dàj nam dans nash všakdanji krùh.

V' zhetèrti prôshnji prôsimo:

1. De naj nam Bog všiga da, zhésar nam jè potréba, de ohránilo svôje teléšno in dušno shivljénje.

2. De naj Bog lákoto in dragíno, pa tudi gréh, kteri vezhkrat take shtrafenge nanasha, dobrótljivo od naš odvérne.

Péta prôshnja se takó glasi:

Odpusti nam nashe dolgé, kakor tudi mi odpúshamo svójim dolshnikam.

Prôsimo v' péti prôshnji, de naj nam Bog nashe gréhe odpustí ravno takó, kakor mi is férza odpustimò tistim, ki so naš rasshalili.

Šesta prôshnja le takó gláli:

In ne vpélji naš v' skushnjavo.

Prôsimo v' shésti prôshnji, de naj nam Bog ob zhasu skushnjave svôje pomózhi ne odtégne in ne perpusti, de bi pod skushnjavo omagali.

Škúshani smo sošébno od svetá, od svôjiga mesá, to je od svôjiga húdiga nágnjenja in poshelénja, in od hudízha *n*). Tudi pobóshni in pravizhni so skushani od Bogá, kadar Bog njih zhédnost (brumnost) skusha:

1. s' bolésnijo, 2 s' révshino in drúgimi nadlögami.

Sédma prôshnja se tako glasí: *Temùzh réshi naš od húdiga.*

Prósimo v' sédmi prôshnji:

1. De naj naš Bóg sošébno réshi od húdiga na duši, kar je gréh, in naš obváruje pred vézhnimi in zhasními štrafengami gréha.

2. De naj naš Bog réshi tudi od zhasních slégov (nadlög), zhe niso k' nashimu svelizhanju o).

n) Vse, kar je na svetu, je posheljènje mesá, posheljènje ozhi, in napuh shivljènja, ki ni od ozhéta, temùzh od svetá. **1. Jan. 2, 16.** — Sléhern je skushan od svôjiga lašniga posheljènja vléžhen in vablijen. **Jak. 1, 14.** — Bodite trésni in zhujte, sakaj vaš sòpernik ludíz, védno okróg hódi in ifhe koga, de bi ga poshèrl. **1. Pet. 5, 8.** — Oblezíte bôshje orôshje, de bote samôgli obstatí pred skrivnim salesovánjem hudízovim. **Efesh. 6, 11.**

o) Blagor, móshu ktéri skushnjava prestoji; sakaj po tém, ko bo skushen bo prejél króno shivljènja, ki jo je Bog tistim obljbil, ktéri ga ljubijo. **Jak. 1, 12.** — Kér si bil (Tobija) Bogu prijéten, je bilo tréba, de te je skushnjava poškufila. **Tob. 12, 14.**

3. De naj nam Bog gnado dodelí, vše nadlóge in teshave, ki nam jih poshlíja, poterpešljivo in stanovitno preterpěti p).

Amen hrebbrejska beséda pomení: sgôdi se! ali pa: sgodilo se bôde.

§. 3. Od angeljeviga zheschénja.

Katolshki kristjani perdévajo vézhi dél ozhe-naštu *angeljevo zheschénje*. Angeljevo zheschénje je molitev, v' ktéro svéto Devizo Marijo, mater bôshjo, mémo vših angelov in svetníkov posébno zhaſtimó in na pomozh klizhemo. Takó se móli.
Zheschéna si Marija, gnade pólna, Gospód je s' tebój. Shegnana si med shenami, in shégnan je sad tvójiga telésa; Jésus. Svéta Marija mati bôshja! prôsi sa naš gréshnike sdej in ob naši smértni uri. Amen.

Pravimo: *Svéta Marija mati bôshja, kér je svéta Devíza Marija rodila Jésusa Krístuſa, ktéri je pravi Bóg.*

Katolshka zérkev zhaſtí mater bôshjo pôſebno, kadar *sjutrej, opoldne in svezhér* k' molitvi svoní. Per tém svonjénji se je soſebno vzhlovezchénja ſinú bôshjiga hvaléshno in po-bôshno tréba ſpómniti.

p) Lonzhářska posódá, ſe v' pêzhi poſkuſi, pravizhni ljudje pa v' britkóſti. Sír. 27, 6,

III. P o g l a v j e.

Od ljubésní.

I. R a s d é l i k.

Kaj de je keršanská ljubésen.

Keršanskó ljubiti se pravi: Bogá nar vikshi dobróto ljubíti savolj njéga sámiga, in blishnjiga ljubíti savolj Bogá, vše voljnó storíti savolj Bogá, kar je sapovédal q).

Ljubíti móramo Bogá tudi sa té, *ker je proti nam neskónzno dobrótljiv r).*

Ljubíti móramo Bogá zhes vše, is všiga svôjiga serzá, is vše svôje dushe, is vše svôje pámeti, in is vše svôje mozhi.

Bogá zhes vše ljubíti se pravi: Bogá bolj ljubiti, kakor vše stvarí, in ga bolj zhíslati (obrájtati) kakor vše, kar nam samóre prijétno in dopadljivo bítí.)

S' besédo blishnji ménimo všakíga zhlovéka, prijátla in sovrashnika s). Blishnjiga ljubíti se

p) Ljubi Gospóda svôjiga Bogá is všiga svôjiga serza, is vše svôje dushe, is vše svôje pámeti in is vše svôje mozhi. To je nar vézhi in pèrva sapoved.

Druga je pa téj enáka: Ljubi svôjiga blishnjiga, kakor sam sêbe. Mat, 22, 37—39.

r) Ljubimo Bogá, kér naš je popréd ljubil 1. Jan. 4, 19.

s) Béri, kar Jésus od usmiljeniga Šamarjana povедuje. Luk. 10, 29—37.

pravi: blishnjimu dôbro hotéti, mu tó storíti, kar mu je prijétno in k' prídu, vše opustíti, kar mu je neprijétno in shkódljivo *t).*

Keršanská ljubésen je tako potrèbna, de zhlôvek, ktorí se svôje pametí savé, bresljubésni ne móre vézhniga shivljénja dosézhi u).

Ljubésen do Bogá in do blishnjiga pokásheimo, zhe spolnújemo desét bôshjih sapóved v).

II. R a s d é l i k.

Od desét bôshjih sapóved splòh.

Po poglavitnim sapopadku so desetére bôshje sapóvedi téle :

1. *Vérvaj v' eniga sámiga Bogá.*
2. *Ne imenuj po nemarnim bôshjiga ména.*
3. *Posvezhúj prasník.*
4. *Sposhtúj ozhéta in mater, de bôsh dôlgo shivel, in de ti bo dobro na sêmlji.*
5. *Ne ubijaj.*
6. *Ne préshetshvaj.*

- t)* Ljubésen je poterpeshljíva, je dobrótljíva. Ljubésen ni nevochljíva, ne ravna napzhno, se ne naphúje, ni zháfti lákomna, ne ishe svôjiga, se ne dasdrashíti, ne misli húdiga, se ne veseli krivize, veseli se pa resníze; vše preterpi, vše véruje, vše upa, vše prenêse. **3. Kor. 13, 4—7.**
- u)* Kdor ne ljubi, ostane v' smerti. Kdor svôjiga brata sovráshi, je ubijávez. Véste pa, de noben ubijavez vézhniga shivljénja v' sebi nima. **1. Jan. 3, 14, 15.**
- v)* Kdor môje sapóvedi ima in jih, spolnúje, tisti je, ki me ljubi. **Jan. 14, 21.**

7. *Ne kradi.*

8. *Ne prizhaj po krivim soper svôjiga blishnjiga.*

9. *Ne shéli svôjiga blishnjiga shêne.*

10. *Ne shéli svôjiga blishnjiga blagá.*

Bog je dal desét bôshjih sapóved Moisefu na gôri Sinaji sa israelsko ljudstvo, ko je bilo po is-hódu ís Egipta v' pušhavi w).

Desét bôshjih sapóved *spolnovati je mogozhe*, kér Bog vlakimu k' tému potrébno gnado da x).

Pèrve tri bôshje sapóvedi imajo v' sêbi dolshnôsti do Bogá, drugih sedem ima pa v' sêbi dolshnôsti do blishnjiga.

Sapopádik desét bôshjih sapóvéd najdemo ob kratkim skupej v' dvéh sapóvedih ljubèsni.

Pèrva sapóved ljubésni je: *Ljubi Gospóda svôjiga Bogá is všiga svôjiga sérza, is vše svôje dushe, is vše svôje pameti in is vše svôje mozhi y*).

Drugá sapóved ljubésni je: *Ljubi svôjiga blishnjiga, kakor sámiga sèbe z*).

Kristus rasloshí sapóved ljubésni do blishnjiga s' témi besédami: *Vše, kar kóli hó-*

w) Glej 2. Mojs. buk. 19. in 20, pogl. kjér se perpo-veduje, kakó je Bog Israelzam postavo dal.

x) Svôjiga duhá bom v' vas safádil, in stóril, de bote shivéli po mójih sapóvedih, óhranili môje narédbe, téř jih spolnováli. Ezech. 36, 27. — Bog je, ki stori v' naš hotéti in dopolniti po svôjji dôbri vólji Fil. 2, 13 — Vše premórem v' térm, ki me poterďuje. Fil. 4, 13.

y) Mat. 22, 37. 38. z) Mat. 22, 39.

zhetet; de bi vam storili ljudje, tudi vi njim storiti. V tem je postava in preroki a).

Pomniti se mora, de je v' vsaki sapovedi nekaj sapovédaniga, in tudi nekaj prepovédaniga.

III. R a s d é l i k.

*Od deset boshjih sapoved posébej.
§. 1. Od pèrvih tréh sapoved, ki imajo v' sèbi dolshnosti do Bogá.*

V pèrvi sapovedi nam je *sapovéдано*: v' eniga **Bogá** *vérovati* b), ga *moliti* c), vanj *upati* d), ga *ljubiti* e). — V pèrvi sapovedi je *prepovéдано*: *nejevéra* f), *malikovanje* g)

-
- a) Mat. 7, 12.
 - b) Bres vére je nemogózhe Bogú dopasti; sakaj, kdor hózhe k' Bógu priti, mora vérovati, de je Hebr. 11, 6.
 - c) Pisano je: Gospóda svôjiga Bogá môli, in njemu sámimu slushi. Mat. 4, 10.
 - d) Ktéri se Gospóda bojé, saúpajo v' Gospóda; on je njih pomozhnik in varh. Psal. 113, 11. Saúpajte vanj vši sbôri naródov; islite pred njím svôje ferza; Gospód je naš pomozhnik vekomaj. Psal. 6, 9.
 - e) Poſlúshaj Israel! Gospód naš Bog je edini Gospód. Ljubi Gospóda svôjiga Bogá is všiga svôjiga férza, is vše svôje dushe, in is vše svôje mozhi. 5. Mojs. 6, 4. 5.
 - f) Kdor ne véruje, bo pogubljén. Mar. 16, 16.
 - g) Resnizo bôshjo so (nevérnički) v' lash spreobernili, in so rajshi stvar molili in zhaftili, kakor stvárnika, ktéri je zhefhèn vekomaj Amen. Rím. 1, 25. — Ne obernite se k' malikam, in ne dé-

krivovérstvo h) védeshevanje, prasna véra, vrashe (zopernija) i); je prepovédano sovra-shiti Boga k), obúpati (szagati), ne saúpati l) ali pa predérsno saúpati v' boshjo milost m).

Ni sóper pérvo sapóved, ampak dôbro in koristno (nuzno) je, zhe angelje in svetnike zhaslimo in jih na pómozh klízhemo n).

lajte si vlítih bogóv. **3.** Mojs. 19, 4. —Ne bodite malikovávzi, kakor nektérismed njih **1.** Kor. 10, 7.

h) Krivovérza, po tém ko si ga enkrat ali dvakrat opomínjal, se ogibaj. Tit. **8, 10,**

i) Ne obrázhajte se k' vrásharjem (zópernikam) in ne posvetujte se v' nobeni rézhi per védeših, de se nad njimi ne oskrúnite. Jeſt sim Gospód vaſh Bog. **3.** Mojs. **19, 31.** — Ako se zhlòvek obérne k' vrásharjem (zópernikam) in védešam, in se nad njimi oskrúni, bóm svôje serdito oblizhje vanj obèernil in ga pokonzhál smed njegóviga ljudstva. **3.** Mojs. **20, 6.**

k) Vsdígni se Bog! Njegóvi sovráshnički naj bodo raskropljéni; in oní, ki ga zhertijo, ráj pobégnejo spred njegoviga oblizhja. Psal. **72, 2.**

l) Ne sgubíte svôjiga saúpanja, ktríga zhaka veliko plazhilo. Hebr. **10, 35.**

m) Ali sanizhújesh bogastvo njegóve dobrótlijivosti, njegóve poterpeshljivosti in persaneſljivosti? Ali ne véſh, de te bôshja dobrótlijivost k' pokóri vabi? Rim. **2, 4.**

n) Ako smed tavshent in tavshent angeljev le eden sanj govorí, in osnáni pred Bógam pravizhnost téga zhlovéka, se gá bo usmilil in rékel: Otmi ga, de ne pade v' pogubljénje; sakaj nashel sim na njem, savolj zhésar mu hózhem milostiv biti. Job. **83, 23, 24.**

Tudi tvôje prijatele o Bog! nesmérno zhaslim, njih gospoſtvo je silno mogózhno poſtalo. Psal. Keršanski Nauk. **D**

Katólfški kristjani klizhejo angelje na pómozh, kér so ljudem sa varhe odlóžheni kér ljudí ljubijo, sa njih svelizhanje ſkerbé in sanje prósijo, in mu tudí molitev ljudi darújejo o).

Katólfški kristjani tudi svetnike na pómozh klizhejo, ne kakor de bi is lastne mozhí mogli pomagati, temúzh satórej, kér so prijatli bôshji, in tudi sa ljudí per Bógu prósijo p).

138, 19. — Hvalíte Gospóda v' njegóvih svetníkikh; hvalíte ga v' môzhi njegóve mogózchnosti Psal.

150, 1.

V' Trident, sbôru v' **25.** séji se bêre: Svéte trupla svétih márterníkov, in drugih svetníkow, ki per Kristusa shivé ktére so bile shívi udje Kristusovi, in tèmpelj svétiga Duhá, in bodo tudi od njéga k' véznhimu shivljènu obudèni in povelizhani, naj vérni zhaſtè, tudi satórej, kér po njih ljudjé veliko dobrót prejmejo od Bogá.

e) **Svôjim angeljem je savolj têbe ukasal, de naj te varvajo na vših tvòjih pótih. Na rokah te bodo nosili, de ne sadéneſh ob kamen s' svôjo nogó.** Psal. 90, **11. 12.** — Glejte, de ne sanizhújete kógá tih malih, kér povèm vam, de njih angelji v' nebêſih védno glédajo oblizhje môjiga ozheáta, ktéří je v' nebêſih. Mat. **18, 10.** — Ko si s' solsami môlil, merlizhe pokopovál, in satórej od vezhérje vstajal, in merlizhe po dnêvu v' svôji hiſhi ſkrival, in jih po nôzhi pokopovál, sim jest tvôjo molitev pred Gospóda nôfil. Tob. **12, 12.** — In drugi angelj je priſhel, in stal pred altarjem, in sláto kadilnizo je imel, in veliko kadila, se mu je dalo, de je darovál molitev vših svetníkow na slatim altarji, ki je bil pred trónam bôshjim, in dim kadila, molitèv svetníkow, je ſhel is rók angelja na kvíſhko pred Bogá. Skriv. rasod. **8, 2—4.**

p) **To je Jeremija prêrok bôshji, ktéří ljudi brate in israelsko ljudstvo. To je mósh, ktéří veliko**

De katolíška zérkev podóde ima in jih zhastli, ni sóper pèrvo bôshjo sapóved; ta nam-rezh lé prepoveduje podóbe délati, de bi jih molili q).

Katólški kristjani zhasté podóbe, kér nam kaj zhastitljiviga, postavim: bôshjo pershóno, ali mater bôshjo, ali angelja, ali svetnika pred ozhí stávijo. Zheshénje ní naménjeno podóbì, ampak tému, kogar podóba poméni.

V' drugi sapóvedi je prepovédano bôshjimu iménu nezhast delati. Bôshjimu iménu se nezhast déla:

1. S' vlakim gréham r).

2. Posébno s' bogoklétstvam s); kadar se od Boga, od prave vére in od světnikov sanizhljivo govorí.

3. Kadar kdo bres potrebe, ali pa zeló po krivím perséshe t).

moli sa ljudstvo in sa vše svéto město. 2. Mak.

15. 14. Glej Trid. sb. fej. 25. kakor sgòrej.

q) Ne délajte si malikov, in tudi ne srésanih podob, de bi jih moliti. Mojs. 26, 1.

r) Hváliš se s' postavo, in Bogú nezhast délash s' prelomljénjem postave. Rim. 2, 23.

s) Kdor preklinja imé Gospódovo, naj umérje. Vsa obzhina naj ga kamnjá, bodi fi roják ali ptuji Kdor koli imé Gospódovo preklinja, bodi umoren. 3. Mojs. 24, 16.

t) Jest pak vam rëzhem zeló ne perségati; ne per nébu, kér je bôshji tron; ne per sêmlji, kér je podnoshje njegóvh nóg; ne per Jerusalemu, kér je město vélíkiga kralja. Mat. 5, 31.

Ne perségaj po krivim per môjim iménu, in ne délaj nezhasti iménu svôjiga Bogá. 3. Mojs. 19, 12.

4. Kadar se Bogú storjêna obljúba prelomi u).

5. Kadar le bôshje imé bres potrébe in bres zhaftí isrekuje v).

6. Kadar kdo bôshjo besédo ali kasí ali pa nápak obrázha w).

V' drugi sapóvedi je *sapovèdano* bôshje imé posvezheváti, in zhaftítljivo isrékovati.

Posvezhújemo bôshje imé:

1. Zhe Bogà naravnost pred všim svétam sposnamo x).

Pred všim drugim pa, môji bratje, ne perségaťte ne per nébu, ne per sèmlji, ne per kaki drugi rezhi; temúzh vashe govorjénje bódi: Je je, ni ni; de pod fôdbo ne padete. Jak. 5, 12.

u) Ako si obljúbo stôril Gospódu svòjimu Bógu, je ne odláshaj dopolniti; sakaj Gospód tvoj Bog jo bo téral od tèbe; in zhe odláshash s' njó, ti bo v' gréh pershtéto. Ako nôzhesf obljubiti, si bres gréha. Kar je pa obljùbljeno, spoluň in stóri, kakor si obljúbil Gospódu svòjimu Bogu, in kakor si prostovôljno s' svôjimi ušmi govôril. 5. Mojs. 23, 21—23.

v) Ne isrekúj po nemarnim iména Gospóda svójiga Bogá; sakaj per Gospódu ne bo nedôlshen, ktorime Gospóda svójiga Bogá po nemárni isrekúje. 2. Mojs. 20, 7.

w) Mi nismo, kakor je njih veliko, de bi bôshjo besédo kasili. 1. Kor. 2, 17.

x) Hvalil te bom, moj Bog in kralj, in tvôje imé vèdno in vékomaj zhaftil. Hvalil te bóm vše dni, in tvôje imé vèdno in vékomaj povsdigovál. Psal. 144, 1. 2.

Ktor me bo pred ljudmi sposnàl, ga bóm tudi jest sposnàl pred svôjim ozhétam. Mat. 10, 32.

2. Zhe Bogá v' dušnih in telésnih potrébah na pómezh klizhemø y).

3. Zhe per pravizhni perségi Bogá na prizho poklizhemo, de se nam v' kaki rézhi verjáme z).

4. Zhe Bogu storjène obljúbe sveštò spólnemo a).

5. Zhe bésédo bôshjo pridno in s' pobóshnostjo poslúshamo b).

6. Zhe vše, kar pozhnêmo, k' zheshénju in zhasti bôshjiga iména storimò, ali Bogú darujemo c).

y) Poklizhi me na pómozh od zhasu nadlöge, in te bóm otél in me bosh hvalil. Pf. 44, 15.

To je upanje, ki ga imamo v' njega, de naš uslišhi v' všim, kar ga po njegóvi vóiji prósimo.

1. Jan. 5, 14.

z) Bój se Gospôda svôjiga Bogá, in njemu sámimu slushi, in per njegóvim iménu perségaj. 5: Mojs. 6, 13.

a) Obljubite in spolnújte obljúbe Gospôdu svôjimu Bógu vi vši, ki ste okróg njega in mu nòsite darila, njemu strashnimu; ktéri odjemlje napuhneniga duhá knésam, in je strashan kraljem na sêmlji. Psal. 75, 12. 13.

b) Bôshja beséda naj obilno med vamí prebiva; uzhite in opominjevajte se med sebój s' vso modrostjo, s' psalmi, s' hvalnimi in duhovními pésmi, in pojte Bogú s' veséljem v' svôjih serzih. Kolof. 3, 16. — Blagor jim, ktéri bôshjo besédo poslúshajo in jo ohránijo. Luk. 11, 28.

c) Sahvalite se Bógu in Ozhétu vselej sa vše v' iménu našhiga Gospôda Jéusfa Kristusa. Efesh. 5, 20.— Ali jéjte ali pite, ali kaj drugiga délajte, vše storite k' bôshji zhasti. 1. Kor. 10, 31.

V tréti sapovedi je sapovéдано v' nedéljo, ktera je shé od apolstelskikh zhasov k' spomínu Kristušoviga vstajenja v' našli prasnik odložhena, od déla preněhati in pozhivati, in pobóshne déla opravljati d).

V tréti sapovedi je prepováдано:

1. Vše hlapzhovsko délo bres potrébe in bres praviga pervoljénja e).

2. Vše druge opravila, ktere tému dnévu ali nezhaft délajo ali pa njegovo posvezhevánje odvrázhajo.

§. 2. *Od sedem poslednjih sapovéd, ktere imajo v' sebi dólshnósti do blishniiga.*

V zheterti sapovedi je posébno sapovéдано, de naj otrôzi svôje starshe ljúbijo, sposhtujejo f) in jim streshejo g); de naj jim bodo

d) Spónni se, de boš sabóto posvezhevàl, **2. Mojs. 20, 8.**

e) Shést dní délaj in vše svôje déla opravi. Sédmí dan je pa sabóta (pozhitek) Gospóda tvôjiga Bogá; ne délaj nobéniga déla, ne ti, ne tvoj sin, ne tvôja hzhí, ne tvoj hlapiez ne tvôja dékla, ne shivina ne ptùjiz, ki je med vratmi tvôjiga mésta.

2. Mojs. 20, 9. 10.

f) Sposhtuj svôjiga ozhéta in svôjo mater; to je pérva sapoved, kteři je bila obljuba perstávljena. Efesh. **6, 2.** Sposhtuj svôjiga ozhéta in ne posábi bolezhin svôje matere. Sir. **7, 29.**

g) Kdor se Gospóda boji, sposhtuje svôje starshe, in stréšhe njim, od kterih je bil rôjen, kakor svôjimu Gospódu. Sposhtuj svôjiga ozhéta s' djanjem, s' besédo, in s' vso poterpeshljivoſtjo. Preg. **3. 8. 9.**

v' všim, kar ní sóper bôshjo sapóved, *pokórni* h), jim v' dušnih in telésnih potrébah, *poma-gajo* i) in sanje *mólijo* k).

V zheterti sapovedi je prepovédano otrô-kam nepokórnim biti svôjim starshem l), jih sovrashiti m), sanizhevati n), saframovati o), smerjati ali preklinati p), jih v'

h). Otrôzi! bódite starshem v' všim pokórni; sakaj to je Bogú dopadljivo. Kol. 3, 20. Otrôzi! bódite pokórni svôjim starshem v' Gospodu; sakaj to se spodobi. Efesh. 6, 1. — Bogù smo dolshni bolj pokórni biti, kakor Ijudém. Ap. djan. 5, 29.

i) Zhe ima pa vdóva otrôke ali svôjih otrôke, naj se uzhí popréd v' svôji lastni hishi gospodí-njiti, in svôjim starshem dóbro s' dóbrim povra-zhevati; sakaj to je Bogú prijétno. 1. Tim. 5, 4.

Moj sin; podpéraj svôjiga ozhetá v' njegòvi stárosti in ga ne sháli v' njegóvim shivljénji. Zhe tudi njegóv um oflabi, iméj poterpljénje s' njim, in ga ne sanizhúj v' svôji mozhi; sakaj dobróta, ki jo skashefh svojimu ozhetu, ne bo posábljena.

Sirah. 3, 14. 15.

k) Sdaj te pa lepo prósím, de naj se pred všimi rezhmi oprávljajo prôshnje, molitve, proslvne in sahvalne molitve sa vse ljudí. 1. Tim. 2, 1. 2.

l) Ljudje bodo, kteři bodo pôlni lastne ljubésni, lá-komni, hvaleshélni, starshem nepokórni nehval-leshni in hudôdni. Takih se ogibaj. 2. Tim. 3, 25.

m) Glej, kar se je sgodilo s' Absolonam, v' 2. buk. kralj. v. 15. do 18. pogl.

n) Poslúshaj svôjiga ozhetá, ki te je rodil, in ne sanizhúj svôjemáttere, ko se je postarala. Sirah. 23, 22.

o) Kdor svôjiga ozhetá saframuje, in mater svôjo porodnizo sanizhúje, naj mu krokarji per potó-kih okó iskljújejo in mladi ôrli naj ga snedó. Prip 30, 17.

p) Kdor svôjiga ozhetá ali svôjo mater preklinja

potrébah *sapustiti*, ali pa jím *shkodovati* q).

Otrôkam, kteří to sapóved spolnújejo, je *dolgo shivljénje*, in *frézha obljúbljena* r).

Otrôkam, kteří té sapóvedi ne spolnújejo, se je báti práv hudih zhafnih in vezhnih shtrafeng s).

Zheterta sapoved ne sadéne le otrôk in pa staršev, ampak tudi *podloshne* in vše *njih duhovske* in *deshelske gosposke*, ravno takó vše *uzhenike*, in tudi tiste, ki so savolj svôje *stárosti in veljave zhasti vredni*.

Podlóshni lo dolshni proti svôjim vikshim in gospóskam, bodo naj dôbri ali hudi, se takó sadershatí, kakor otrôzi proti svôjim starshem.

Vézhi dél vše, kar je otrôkam do njih staršev sapovedano in prepovédano, je tudi

bódi umorjèn, njegóva kri naj pride zhesnj; svôjiga ozhetá ali svôjo mater je klél. 3. Mojs. 20, 9.

q) Kdor svôjiga ozhetá ali svôjo mater bije, bódi umorjen. 2. Mojs. 21, 15.

Kdor svôjimu ozhetu ali svôji materi kaj vsame, in pravi, de to ni gréh, je ubijavzov tovarsh. Sir. 28, 24.

r) Sposhtuj svôjiga ozhetá in svôjo mater, kakor ti je sapovédal Gospód tvoj Bog, de bosch dólgo shivel, in de ti bóde dôbro v' desheli, ki ti jo bo dal Gospód tvoj Bog. 5. Mojs. 5, 16.

s) Preklét bódi, kdor svôjiga ozhetá in svôje matere ne sposhtuje; in vše ljudstvo najrêzhe: Amen. 5. Mojs. 27, 16.

podlóshnim do njih vikshih sapovèdano in prepovédano t).

V peti sapovedi je prepovedano umoriti ali pa poshkodovati koga drúgiga ali pa sámiga sêbe u).

- t) Ubógahte svôje vikshi in jím bodíte pokórni; zhújejo namrežh, in ouí so, ki bodo ódgóvor dajali sa vashe dushe, de s' veséljem to storé in ne sdihováje: sakaj to bi ne bilo k' vafáimu pridu. Hebr, 13, 17. — Mashnikam, kteři svôjo flushbo svestó opravlja, gré dvójna zhaſt; ſofébno pa tifim, kteři ſe trúdijo s' besédo in naučkam. 2. Tim. 6, 17.

Vfak zhlòvek bodi vikshi obláſti podlóſhen; sakaj le od Bogá je vſaka obláſt, in vſi kteři imajo obláſt, so od Bogá poſtávljeni. Rim. 13, 1. — Tórej bodíte vſim zhlovéshkim ſtvarém ſavolj Bogá pokórni; bodi ſi kralju, njemu nar vikshimu, bodi ſi oblaſtnikam od njega poſlánim v' masheváne hudodélníkov, in v' hvalo pravizhnih. 1. Petr. 2, 13. 14. — Hlapze opominjaj, de naj bodo ſvôjím goſpodarjem pokórni, in v' vſih rezhéh dopadljivi; de naj jim ne govore ſóper, in de naj v' nobéai rézhi nesvéstí ne bodo; temúzh de naj ſe v' vſih rezhéh ſvéstí ſkasújejo, de bodo nauku Bogá naſhiga ſvelizharja v' vſih rezhéh zhaſt délali. Tit. 2, 9, 10.

Hlapzi!, bodíte pokórni ſvôjim goſpodarjem v' vſim ſtrahu, ne le dôbrim in krôtkim, ampak tudi zhmérním. 1. Pet. 2, 18.

- u) Mafhevál bóm vaſho kri nad vſimi ſhivalmi, kteře ſo jo prelije. Šhivljénje zhlovéško bom térfal is rôke moshá in njegóvia brata, kteři ga bo umóril. 1. Mojs. 9, 5. — Kdor zhlovéško kri prelije, bo tudi njegóva kri prelta; sakaj zhlòvek je po bôshji podobí ſtvarjen. 2. Mojs. 9, 6.

V' pétí sapòvedi je tudi prepovédano : jesa v), sovrashivo w), pohújshanje x), in vše rassháljenje blishnjiga y).

V' peti sapovedi je sapovedano :

1. Mir in edinost iméti s' sléhernim. tudi s' tifstimi, ki so naš rasshalili z).

2. Sléhernimu dôbre sgléde dajati a).

3. Blishnjimu dušne in telésne dobróte skasovati b).

V' šhesti sapovedi so prepovedane vše nezhiste dela, nezhisto obnášhanje , in ne-

v) Jest pak vam povém, de však, kteří se jesí nad svójimi bratam, je sôdbe kriy, kdor pa svojimu bratu rêzhe raka, je sbôra kriv, kdor mu pa rêzhe nôrez, je peklénskiga ognja kriv. Mat. 5. 22.

w) Kdór svojiga brata sovrashi, je ubijavez, in snano vam jé, de noben ubijavez nima vézhniga shivljénja v' sèbi. 1. Jan. 3, 15.

x) Kdor pohújsha kteřiga tih malib, ki v' mé vérujejo, bi mu bilo bóljshi, de bi se mu bil mlinški kamen obéfil na vrat, in de bi se potópil v' globozhino morjá. Gorjé svétu savolj pohujšanja! Pohujšanje szer móra priti, ali vender gorjé zhlovéku, po kteřim pohujšanje pride. Mat. 18, 6. 7.

y) Kakor hózhete, de vam ljudjé storé , ravno takó tudi vi njim storite. Luk. 6, 31.

z) Ako je mogózhe, kólikor vas sadéne, imějte mir s' všimi ljudmi. Rim. 12, 18, in tudi tri potléjshine verste.

a) Naj svéti vasha luzh pred ljudmi de vidijo vashe dobre déla, in zhašté vashiga ožhéta, kteří je v' nebésib. Mat. 5, 16.

b) Vi pa, ljubi bratje, ne néhajte dobriga délati. 2. Tefal. 3, 13.

zhiste beséde c), radovoljno dopadajénje in pervoljène per nezhistih mislih in shéljah d), tudi vše kar v' nezhistost napeljúje.

V' nezhistost napeljúje: Nézhimerna in nesframoshljiva noša, tenôba e), nesmérnost v' jédi in pijazhi f), preprijasno pezhanje s' pershónami drugiga spôla, radoglednost ozhi g), in branje nezhistih bukev.

c) Déla mesá pa so snane, in so té: kurbanje, nezhistost, nesramnost, pohótnost — — —, od kterih vam napovém, kakor sim vam shé napovedoval, de kteří take rezhi délajo, ne bodo bôshjiga kraljéstva doségli. Gal. 5, 19—21.

Várovajte se kurbanja. Vsi gréhi, ki jih zhlôvek storí, so sunej shivôta, kdor se pa kurbá, se pregréshi nad laftním shivótam. 1. Ker. 6, 18. Kurbanje pa in vsa nezhistost naj se she zeló ne imenuje med vami, tudi ne nesramne beséde ali pa gérdo govorjénje. Efesh. 5, 3, 4.

d) Slíshali ste, de je bilo starim rezhêno: ne prêshefhtvaj; jest vam pa povém: Kdor shêno s' poshelivoftjo pogléda, jeshé s' njó v' svójim férzu prêfheshtoval. Mat. 5, 27. 28. Ne ogleduj devize, de te njéna lepôta ne pohújsha; sakaj savolj lepôte shénskikh jeshé veliko ljudí v' pogubljénje prishlo, s' tém se namrež huda posheljivost ôngju enako sashiga. Sirah. 9, 5. 9.

e) Glej to je bila pregréha Sodome tvôje fèstre: napùh, poshréshnoft, in njéna in njénih hzheri lenôba. Ezech. 16, 49

f) Ko sim jih bil nasitil, so sazhéli prêshefhtovati, in nezhistost ugánjati v' hishi kurbanja. Jerem. 6. 7. — Ne upijáňte se s' vinam, v' kterimi je nezhistost, temuzh napolnite se s' svétim Duham. Ef. 6. 8.

g) Savéso sim storil s' svójimi ozhmi, de ne bom na nobéno divizo miflil. Job. 31, 1. Obérni svôje

V' šhésti sapóvedi je sapovédano, *se na dushi in na telésu zhusto sadershati, in szer tudi v' mislih, besedah in v' obnashanji h); tudi je sapovédano se vših pregréshnih perlóshnost varovati i).*

V' sedmi sapovedi je prepovédano: Tatvina k), goljfija per méri in vagi l), perdershanje ptujiga blagá m) in saflúsheniga plazhila n), odertija per posojevanji, in vše

ozhí od polishpane shénske, in ne pogledúj radovédro v' lépo poftavo ptujke. Sirah. 9. 8.

h) To je vólja bóshja: vashe posvezhénje de se sdershitè kurbanja in de vé fléhern med vami svôje teló v' svetosti in zhaštì ohraniti, ne pa v' nespodóbni posheljivosti, kakor nevérniki, kteři Bogá ne posnajo. 1. Tes. 5, 3—6.

Ker imamo tedej té obljube, preljubi, se ozhistimo od všega omádeshanja na dushi in na telésu, in dokonzhájmo posvezhevánje v' strahu bôshjim. 2. Kor. 7, 1.

i) Ne isdaj se neframnim shénskim, de ne sapravish sam sèbe s' premoshénjem vred. Sirah. 11, 6.

k) Ne kradi. Mat. 18, 19.

l) Iméjte pravizhne vase, pravizhne mérnike in pravizhne bokale. 3. Mojs. 19. 36.

m) Zhlóvek, kteři se v' tém pregreshi, de utaji, kar je bilo njegóvi svestòbi isrózhéno, ali komu kaj po sili vsame, ali mu szer filo in krivizo déla, ali de kaj sgubléniga najde, in utaji, in vèrh tèga she po krivim perféshe; ali zhe se szér kaj pregreshi v' takih rezhéh, v' kterih se ljudjé pregreshujejo: naj krivize preprizhan vše popólnama povérne. 3. Mojs. 6, 2—5.

n) Gorjè mu, kteři svôjo hisho s' krivizo, in svoj hram s' goljfijo sida; kteři svôjiga blishnjiga po nedolsním satéra, in mu ne dá saflúsheniga plazhila. Jerem. 22, 13.

poshkódovanje blishnjiga na njegóvim premoshénji in v' njegóvih pravizah p).

V' sédmi sapóvedi je sapovéдано vsakimu svôje pustili, dati in opráviti q), ukradeno poverniti r) in storjéno shkódo popráviti s).

- o) Ako posódiš dnarjev kakimu ubógimu smed môjiga ljudstva, kteři per těbi prebiva, ne délaj s' njim, kakor térvavez, in ne satéraj ga s' obrestmi. **2. Mojs. 22, 25.**
- p) Ne délaj krivize svôjimu blishnjimu in ga ne satéraj s' filo. Ne podershúj do jutra plazhila najémniku. **3. Mojs. 19, 12. 35.**
Ne délajte krivize ne per sôdbi, ne per vatlu ne per vagi, ne per méri. **3. Mojs. 19, 12. 35.**
- q) Dájte vsakimu, kar ste mu dolshní: dávek, komur gré davek, zól komur gré zol. **Rim. 13. 7.**
Dajte zefarju, kar je zefarjoviga in Bogú, kar je bôshjiga. **Mat. 22, 21.**
- r) Zhe pa rêzhem hudôbnimu: Gotóvo boš umèrl, on pa pokóro storí sa svôje gréhe, in stori, kar je prav in dôbro, in ravno ta hudôbnesh povérne saftavo, ki jo je bil rópal, in shivi po sapóvedih shivljénja, in krivize vézh ne déla, en bo gotóvo shivel in ne bo umèrl. **Ezech. 38, 14, 15.**
- s) Ako kdo poshkódova njivo ali vinógrad, in pusti svôji shivini, de se pase na ptujim, ta naj pozentvi shkóde povérne od nar boljshiga, kar ima na svôji njivi ali v' svojim vinógradu. **2. Mojs. 22, 5.**

V ôsmi sapóvedi je prepovéдано: krivo prizhovanje t), kriva tôshba u), vse lashí, tudi lashí shale (nórzhiјe) in v' sili v), obrékovanje w), opravljanje x), krivo natólzovanje y), predérsna fôdba z), podpihovanje a)

- t) Kriva prizhá ne bo bres štрафене, in kdor lashí govori, ne bo odshèl. — Kdor lashe, bo poginil. Pripov, **19. 5, 6.**
- u) Krivizna prízha se posmehúje fôdbi, in ušta hudôbnih poshirajo krivizo. Pripov. **19, 28.**
- v) Ne legájte. **3. Mojs. 21, 11.** — Poloshite od sêbe lash, in sléhern naj govori resnízo s' svôjim blishnjim; sej smo udje med sebój. Efesh. **4, 25.**
- w) Ne obrekovájte eden drûgiga bratje! Kdor namrezh od svôjiga brata hudo govori, ali ga fôdi, govorí hudo od poftave in fôdi poftavo. Zhe pa poftavo fôdish, niši njéni spolnovávez, ampak njéni sodnik. Jak. **4, 11.**
- x) Déni prézh hudóbne ušta, in opravljívi shnabli naj bôdo dêlezh od têbe. **Šir. 6, 24.**
- y) Nihzhè naj v' svôjim férzu ne misli kàj húdiga sóper svôjiga blishnjiga. Zahar. **8, 17.**
- z) Kdo si ti, ki fôdish ptujiga hlapza? Svôjimu Gospódu stojí ali pade. Stál pa bo; sakaj Bog je sadôsti mogózhen ga po kôazu dershati. Rim. **14, 4.**
- a) Preklét je podpihovavez in jesízhaik na dvé plati: sakaj med maògimi, ki imajo mir mei sebój, bo sdrashbo napravil. **Širah. 33, 15.**

V' ósmi sapóvedi je sapovéдано: Resniza, b), odkritosérzhnost v' nashim govorjènji in djanji c), pogájanje sa dôbro imè blishnjiga d), prekliz obrekovanja in opravljanja.

Dvé poslédnji sapóvedi prepovedujete vše posheljénje tega, kar je drugih ljudi.

V' dvéh poslédnjih sapovedi je sapovéдано: Zhistost ferzá e), kroténje hudiga posheljénja f), posébno nobénih sheljá ne iméti do téga, kar ni nashe g).

- b) Sléhern naj govorí resnizo s' svôjim blishnjím.
Efesh. **4. 25.**
- c) To mólim, de naj vasha ljubésen védno bolj in bolj rafte v' nauku in v' všim sposnanji, sató de prévdárite, kaj de je nar bóljsi, de bi shivéli priprósto in bres spotike do dnéva Kristufoviga. Filip. **1. 9. 10.** Nobèniga gréha ni storit, in v' njegóvih ustih ni bilo nizh krivizhniga nájdenniga. **I. Pet. 2. 22.**
- d) Govôri besédo sa mutza in sa potrébe popótniga ptujza. Govôri in sôdi, kar je prav, in délaj pravizo rèveshu in ubógimu. Prirov. **31, 8, 9.**
- e) Blagor jim, ktéri so zhistiga ferzá; kér Bogá bôdo glédali. Mat. **4. 8.**
- f) Tórej ne puštité gréhu v' svôjim umerjózhim telésu takó gospodovati, de bi mu bili v' njegóvih shêljah pokórní. Rim. **6, 12** — Ktéri so pa Kristufovi, so svóje mesó s' pregréhami in hudim posheljènjem vred krishali. Gal. **5, 24.**
- g) Ne posheli svôjiga blishnjiga hishe; ne posheli svôjiga blishnjiga shêne; ne njegóviga vôla, ne njegóviga ôsla, ne kàj drugiga, kar je njegóviga. 2. Mojs. **20, 17.**

Bog je tudi nashe sheljé in nashe poshe-
ljénje poftavi podvèrgel, de nam pokashe:

1. De je Gospod nashih férz *h).*
2. De mu ni nízh skritiga od téga, kar
se v' nashim férzu godí *i).*

3. De je njegóva poftava veliko boljši,
kakor vle zhlovéshke poftave, které nam le
sunanje déla sapovédati samórejo, pa ne obsé-
shejo tudi naših nôtranjih mísel *k).*

4. De, gréh satréti, je tréba ga prèzej
per isvíru, kar je hudo posheljénje, sadushíti *l).*

Is dvéh póslednjih sapóved se uzhimò, de
ni sadôsti, de kristjan sapovédané dolshnósti le
sunanje spolnúje, temúzh de mora tudi snótrej
vóljo iméti, to je is všiga férza perpravljen
biti vše storiti, kar je sapovéдано, in vše opu-
stiti, kar je prepovéдано *m).*

- h)** Kráľjevo ferzé je v' môzhi Gospoda, kakor potóki s' vodó: obérne ga, kamor hózhe. **Pripov.**

21. 1. — Gospod férza téhta. 2. v.

- i)** On, ki férzu na dnó vidi, in ki je svelizhar tvôje dushe, se ne da goljfati. **Sirah. 24, 12.**

- k)** Kje je tako imenitno ljudstvo, ktero ima takó pravizhne narédbe, in fôdne poftave kakor je vša ta poftava; ki vam jo danf pred ozhí poloshim? **5. Mojs. 4, 8. — Vémo, de je poftava duhovna. Rim. 7 14.**

- l)** Sléhern je skušhan, ko je od svôjiga posheljénja napeljeván in vablijen. Ko je po tému posheljénje spozhélo, rodi gréh, gréh pa, ko je storjen, rodi směrt. **Jak. 1, 14. 15.**

- m)** Ne však, kteri mi pravi; **Gospod, Gospod!** pojde v' nebéshko kraljéstvo, ampak le tisti ki stori vóljo môjiga nebéshkiga Ozheta. **Mat. 7, 17.**

Bog je tistim kteří njégóve sapóvedi spolnújejo, vézhno shivljénje n), in tudi na téma svetu mnógo frézho in shégen obljbil o).

IV. R a s d é l i k.

Od zerkvénih sapóved splók.

Dolshni smo zerkvéne sapóvedi spolnovati p):

1. Kér nam zhetèrta bôshja sapóved dolshnôst naloshi, duhovsko in deshél'sko gospósko ubógati.

2. Kér je Kristul, našh bôshji postavodaj, v' evangelii nárvnost sapovédal zerkve poslušhati q).

Zerkvéne sapóvedi, ktere nam je posébno tréba védítí, in jih spolnovati, so téle;

1. Povezhúj sapovédane prasnike.

n) Ako hózhefh v' shivljénje iti, spolnúj sapóvedi.

Mat. 29, 17.

o) Njh veliko tavshent skasujem usmiljenje, tistim namrežh, kteří me ljubijo in spolnújejo môje sapóvedi.

p) Ubogajte svôje vikshi in jím bodite pokórni; zhujeho namrežh, kakor taki, kteří bodo odgóvor dajali sa vashe dushe, de bodo to s' veséljem stôrili in ne sdihováje, to bi namrežh ne bilo dôbro sa vas. Heb. 13, 17.

q) Ako tudi teh ne poslušha, povéj zérkvi; ako pa zérkve ne poslušha, naj ti bo kakor malikovavez in ozhiten gréshnik. Mat. 18, 17.

2. *Bódi ob nedéljah ino in sapovédanih prasnikih s' spodóbno pobóshnostjo (ándohtjo) per svéti maschi.*

3. *Pôsti se sapovédane pôstne dni, namrezh shtirdefetdanski post, kvaterne in druge sapovédane pôstne dni; sdérshi se tudi ob pétkih in sabótah měsnih jedi.*

4. *Spovéj se svých gréhov postavljenimu spovedníku k' manjshimu všaj enkrat v' télu, in o velikonôzhním zhasu prejmi svéto réshnje telo.*

5. *Ne obhájaj shenitve o prepovédaní zhafíh.*

V. R a s d é l i k.

Od zerkvénih sapóved posébej.

§. 1. Od pèrvih dvéh zerkvénih sapóved.

A. Pèrva zerkvèna sapóved: Posvezhúj sapovedane prasnike.

Zérkev sapové v' pèrvi sapóvedi prasnike ravno takó prasnovati, kakor nedélje, tórej tudi o prasnikih pozhivati, ne délati, temùzh Bogú príjétne déla opravljati. — Zerkev prepoveduje o prasniku vše tisto, kar je prepovéдано v' nedéljo; namrezh:

1. Vše hlapzhevíke déla bres potrebe ín praviga pèvoljénja, ktére déla so, kakor v' nedéljo, zéli dan prepovédane,

2. Take opravila in rasveseljevanja, které tému dnèvu ali nezhást délajo, ali njegovo posvezhevanje opovérajo.

B. Druga zerkvéna sapóved: *Bódi ob nedéljah in sapovédanijh prasnikih s spodóbno pobóshnostjo per svéti maschi.*

V drugi zerkvéni sapovedi je sapovédano, ob nedéljah in sapovédanijh prasnikih bítí per zéli svéti maschi s' pobóshnostjo ali andohtjo. De nedélje in sapovédane prasníke po naménu zérkve posvezhújemo, móramo ne le per svéti maschi biti, ampak tudi pridigo pasno (samerkljivo) posluzhati, svéta sakraménta pokore in altarja prejémati, duhóvne bukve brati, per pepoldanski bôshji fushbí biti, in druge dôbre déla opravljeti.

V drugi zerkvéni sapóvedi je sošébno prepovédana lenôba v' bôshji slushbi ob nedéljah in prasnikih; kakorshna je postavim:

1. Zhe kdó ni per zéli svéti maschi, ali pa zhe ni per nji s' pobóshnostjo, ali pa zhe je malokrat per prídigi.

2. Zhe se zhas sapovedane bôshje slushbe potráti s' jedjó, pijázho, igro in drugim rasveseljevanjem, ktero od bôshje slushbe odvrazha.

1. *Od svete mashe.*

a. *Kaj de je sveta masha, in kaj de se per nji godi.*

Svéta masha je nekervava daritev nôviga testamenta, vèdni spomin kervave daritve, ktero

je Jéſus Kristuſ na krishi opravil *r*). Jéſus Kristuſ je daritev ſvéte maſhe per sadnji vezhérji poſtavil. 1. Je vsél krùh in kélih s' vinam. 2. Je obóje poſhégnaſ in rékel nad kruham: *To je móje telo*; in nad kéliham: *Tó je kélih móje kervi*. 3. Je dal obóje prizhujózhim apoſteljnam ſavſhiſti. 4. Je ſapovédal: *Tó délajte k' mójimu ſpominu* *s*).

Per ſvéti maſhi fe *nevidno Jéſus Kristuſ ſam* darúje ſa naſ ſvójimu nebéſhkemu ozhétu; *vidno pa maſhnik* to daritev opravlja *t*).

Maſhnik opravlja daritev ſvété maſhe:

1. Šposnáti nar viſhi gospóltvo bôshje, in nar vézhi oblaſt, ki jo ima zhes vše ſtvari.
2. Še Bogú sahvaliti ſa vše njegóve dobróte.
3. Dofézhi od Bogá odpuſhénje gréhov.
4. Sprósiti od Bógá viſih tistih gnad, kterih potrebújemo—

r) Trir. sbór. v' 22. séji; 1. pogl. Naſh Bog in Gospód Jéſus Kristuſ, je per sadnji vezhérji tisto nózh, ko je bil isdan, daroval ſvôje telo in ſvôjo kri Bogú Ozhétu pod podobo kruha in vina, in pod unanjimi ſnamnji téh rezhí je té dal de ſo vseli tisti, ki jih je takrat poſtavil maſhnike nôviga testamenta; ravno takrat je pa tudi njih naſtópnikam v' duhovſtvu ſapovédal opravljati to daritev s' beſédami: To storite k' mójimu ſpominu.

s) Mat. 26, 26—28. Mar. 14, 22—25. Luc. 22, 19. 20.

t) Vef nauk katólshke zérkve od daritve ſvété maſhe je najti v' 22. séji Trident. sbôra.

Daritev svéte mashe se darúje in se smé darovati le samimu Bogu. Opravlja jo mashnik sa shive in mèrtve.

b) *Kakó de se móra per svéti maschi biti.*

Per zéli svéti maschi móramo biti, nobéniga njénih ímenitníshih délov ne smémo po nemarnim samuditi; ni pa sadôsti, de smo le prizhujózhi, kadar se bère, ampak móramo tudi 1) pasno (samerkljivo), 2) zhaftitljivo, 3) pobóshno (s' ándohtjo) per nji biti.

Nar imenitnišhi déli svéte mashe so : *evangéli, darovanje, povsdigovanje in obhajilo.*

Per evangélíi se spómnimo, de je dolshnóft evangélski nauk posnati, ga tudi pred všim svétam terditi, le sanj pognati, in po njém shivéti. — *Per darovanji* svôjo misel s' mashnikovo mislijo sklenímo, in se Bogu darovájmo.

— *Per povsdigovanji* Jésusa Kristusa pod podóbi kruha in vina molímo in sposnajmo, ko se na pèrsi térkamo, de so nashi gréhi Jésusove smèrti krivi. Obshalújmo svôje gréhe in obudímo véro, upanje in ljubésen. — *Per mashnikovim obhajilu*, zhe k' obhajilu ne grémo, storímo to v' duhu, to je, iméjmo sheljé teló Jésusa Kristusa vrédno prejéti.

2. *Od pridig.*

X Pridiga, poslušanje bôshje beséde, gré tudi k' bôshji flushbi.

Prídige móramo poslušhati :

1. Kér se v' prídigah bôshja beséda osnanúje in rasлага.

2. Kér pràv maló kristjanov refnize svéte vére raslózhno in do zhiftiga vé; kér jih veliko v' mladosti ne poslušha dólgo zhafa in sadôsti pasno (samerkljivo) nauka, v kterim se vérine in dјanske refnize do zhiftiga raskladajo.

De so prídige komu k' pridu, mora 1) bres rastrésenja in pràv samerkljivo poslušhati; 2) to, kar je rezhêno, môra nase obrazhati in ne na druge; 3) poslédnjízh môra relnízno vóljo iméti, in si persadevati, de nauke pridigarjeve spolnúje.

§. 2. *Od tréh poslédnjih zerkvénih sapoved.*

C. Trétja zerkvéna sapoved: *Pôstli se sa povédane pôstne dni, namrežh shtirdefet-danski pôst, kváterne in druge sapovédâne pôstne dni; sdérshi se tudi o pètkih in sabotih mësnih jedi u).*

u) Ód pôsta govori trident. sbòr v' 25. sejí po posébnim ukasu le splòh, in sapové terdó, de naj se vše té spolnúje, kar je bilo shé v' drugih zerkvénih sbòrih sapovédanô.

Trétijsa zerkvéna sapóved sapové, se sder-shati o pétkih in sabótah měsnih jedi, druge sapovédane pôstne dni pa tudi vših mlézhnih in jajzhnih jedi, zhe jih ne perpusti jésti splóh veljavna navada, kakorshna je per naš in po némfshkih deshélah. — De se tretja zerkvéna sapóved popónama spólne, si móra zhlovék o sapovédanih pôstnih dnéh tudi kàj pertérgati, kar se sgodi, zhe se taki dan le enkrat do fitiga najé.

D. Zhetérta zerkvéna sapóved: Spovéj se svójih gréhov postavljenimu spovedníku k' manjshimu vsaj enkrat v' létu, in o velikonózhnim zhasu prejmi svéto réshnje telo.

Zhetérta zerkvéna sapóved sapové spóved všako léto, in tudi Ivéto obhajilo o velikonózhnim zhasu.

E. Péta zerkvéna sapóved: Ne obhajaj shenitve o prepovédanih zhasih.

Péta zerkvéna sapovéd *prepové*, od pèrve adventne nedélje do prasnika svétih tréh kraljev ali **Kristufoviga rasglasénja**, in od pepelnizhne sréde do pèrve nedéljé po velíki nôzhi shenitvo obhajati.

IV. P o g l a v j e.

Od svétih sakramentov.

I. R a s d é l i k.

Od svetih sakramentov splòh.

Sakrament je vidno snamnje nevidne gnade, od Kristusa Gospóda k' nashimu posvezhevanju postavljen. Švéti sakramenti naš posvezhujejo, kér nam eni navadno posvezhujozho gnado in opravízhenje dodelé, eni pa to gnado v' naš pomnóshijo (ali pogmérajo). Posvezhujózha gnada in opravízhenje se nam navadno dodelí po sakramentih *kèrsta* in *pokore*. Sakramenti imajo svôjo djansko mózh od svôjiga sazhétnika Jésuša Krístusá.

Sédem sakramentov je v); imenujejo se:

1. sveti *kèrst*.

v) Trident. sbòr v. 7. séji, 1. kan. pravi: Zhe kdo pravi, de niso vši sakramenti nóve savése od Jé-susa Kristusa Gospóda nashiga postavljeni; ali de jih je vèzh ali mánj kakor sédem, namrež: kèrst, birma, sakrament altarja, pokóra, poslédnje ólje, masnínikovo posvezhevanje in sakon; ali zhe pravi, de eden ali drugi téh sédem sakramentov ni resnizhno pravi sakrament, ta bodi od pravovérnih odlózhen.

2. svéta *birma*.
3. svéto *réshnje teló*.
4. svéta *pokóra*.
5. svéto *pósleđnje ólje*.
6. svéto *mashnikovo posvezhevanje*.
7. svéti *sakon*.

II. R a s d é l i k.

Od svéti h sakramentov posébej.

§. 1. Od sakmenta s. kérsta.

Svéti kérst je pèrvi in nar potrèbnishi sakrament, v' ktérim je zhlôvek s' vodó in bôshje besédo od poerbaniga gréha, in od vših drugih storjênih gréhov, zhé jih je kàj pred kérstam stôril, ozhishen in v' Kristusu kakor nova stvar prerôjen in posvezhèn.

Svétimu kérstu le pravi pèrvi sakrament, kér móra zhlôvek popréd kérshen biti, préden kak drugi sakrament prejéti samóre. Kérst se imenuje nar potrebnishi sakrament, kér ne móre nihzhé, tudi nobèn otrók ne, bres kérsta svelízhan biti w).

Sakrament svéтиga kérsta dodelì:

1. Odpushénje isvirniga ali poerbaniga gré-

w) Jésuf pravi: Resnizhno, resnizhno ti povém; ako kdo ni preròjen is vôde in svéтиga Duha, ne móre priti v' bôshje kraljéstvo. Jan. 3, 5.

ha, in drugih pred kérstam storjênih gréhov *x*), tudi vših vézhnih in zhašnih shtrafeng.

3. Per njem sadobí nasha dušha gnado bôshjo, po ktéri smo opravízheni *y*), otrôzi bôshji in érbi vèzhniga svelizhanja *z*).

3. Gredó tisti, ktéri s. kérst prejmejo, v' zérkev bôshjo, in postanejo njéni udje *a*).

4. Dušhi se utisne neisbrisljivo snamnje; tórej se tudi svéti kérst ne móre vèzh ko enkrat veljavno in bres smèrtnigna gréha prejéti *b*).

x) Bog naš ni réshil savolj dél pravize: ki smo jih storili, temùzh savolj svôjiga usmiljènja skós kerst prerojènja in skos ponovljènje svétiga Duhá. Tit. 3. 5. — Kdor véruje in je kérshen, bo sve-lizhan; kdor pa ne véruje, bo pogubljen. Mark. 16, 16.

y) Vi pa ste v' iménu našega Gospôda Jésusa Kri-stusa, in v' Duhu našega Bogá omoti, posvezhèni in opravizheni. 1. Kor. 6, 11.

z) Bog naš je — skos kérst prerojènja — réshil — — de smo — skos njegóvo gnado opravízheni, érbi po upanji vèzhniga shivljènja. Tit. 3, 5. 7.

a) Mi vši, Judje in ajdje, fushni in pròstì smo bili skos eniga Duhá k' enimur telésu kérsheni in s' enim Duham napojeni. 1. Kor. 12, 13.

b) Glej: Tritent. sbôr, 8. séjo, 11. kanon od sakra-mentov splòh,

V sili sme vsak kerstiti; szer imajo pa le shkofje in fajmashtri pravízo kerstiti; s' njih perpushenjem pa sméjo tudi drugi mashniki in djakoni kérstiti.

Kdor keršuje, móra:

1. Misel iméti tako kerstíti, kakor je Jésus Kristus sapovédal. 2. Móra zhlovéka, ktériga keršuje, s' pravo vodó oblíti. 3. Móra med eblivanjem téle beséde isrézhi: *Jest te kérstím v' iménu Ozhetu, in Šina, in svétiga Duhá.*

Bótri in bótre so dolshní tiste, ki so jih per svétim kérstu dershali, v' keršanski véri dôbro poduzhíti, kadar starshev ni prizhujózhíh ali pa kadar so saníkerni.

§. 2. Od sakramenta svéte birme.

Svéta birma je sakrament, v' kérim je kérsheni zhlóvek s' svéto krismo in bôshjo besédo od svétiga Duha v' gnadi potérjen, de svójo véro slanovitno sposná in tèrdi, in po nji shivi.

Birma tudi dodelí pomnoshenje (pogméranje) posvezhujózhe gnade c), in da posébno

c) Bog naš je s' vami v' Kristusu poterdl in masil, on naš je tudi sapezhátel, in djal saftavó Duhá v' našhe férza. 2 Kor. 1, 21. 22.

gnado, de kérshenì zhlòvek véro stanovitno sposnà in tèrdi; in po nji shiví. Vtisne tudi dušhi neisbrisljivo snamnje; tórej tudi zhlòvek ne móre vèzh ko enkrat bírman biti.

De kdo s' birmo vrédno prejme; móra biti v' stanu gnade bóshje; odráshenì morajo pa she vérh téga v' véri, in posébno, kar ta sakrament tizhe, dôbre poduzhêni biti, in tudi s' molitvijo in s' drugimí dôbrimi délí se k' tému perpravlјati. Tudi k' birmi se bôtri in bôtre vóljo.

§. 3. *Od sakramento presvétiga réshnjiga telésa.*

Sakrament svétiga réshnjiga telésa je nár svetéjski sakrament, je pravo teló in prava kri našiga Gospóda Jésusa Kristusa pod podóbo kruha in vina d).

d) Kadar so pa vezhérjali, je vsél Jésuf krùh, in ga je posvétil in raslòmil, in ga dal svôjim užhenzam, in je rékel: Vsemite in jéjte; tó je móje teló. In je vsél kélih, je sahvalil in jim dal rekožh: Pite is njega vši; sakaj to je môja kri nòve savése, ktéra bo sa njih veliko prelita v' odpushénje gréhov. Mat. 26, 26—28.

1. Pod podóba kruha je shivo teló Jésusa Kristusa prizhujozhe, tórej je tudi njegóva kri in njegóva dušha prízhujózha. 2. Pod podóba vina ni le kri ampak tudi teló Jésusa Kristusa: pod vsako podóbo, tudi v' nar manjši drobtinizi ali káplizí je zéli Kristus prizhujózha kakor Bog in zhlôvek. Is téga se vidi: 1. De móramo Jésusa Kristusa v' prelvetim sakramentu altarja moliti. 2. De tisti, kteři sakrament altarja tudi le pod eno podóbo ali tudi le en kószhik svéte hóstje savshije, zéliga Kristusa prejme, to je, ne le njegóvo telo, ampak tudi njegóvo kri. 3. De Kristus takó dólgo, dokler podóbe niso povshite, pod njimí smírej prizhujózha óstane.

Jésus Kristus jesakramenat altarja per sađnji vezhérji povstavil, ko je s' svójimi uzhénzi (jögri) velikonôzhno jagnje jédel:

1. V' spomin svójiga terpljénja in svóje smerti e).

De daje dušham vérnih kristjanov shivesh sa vézhno shivljénje f).

e) To storite k' môjimu spominu. Luk. 22, 19. Kolikorkrat bôte jédli ta kruh, in ta kélih píši, bôte smért Gospódovo osnanovali, dokler ne pride. 1. Kor. 11, 26.

f) Resnizhno, resnizhno vam povém: Ako ne bôte jédli mesá Šinù zhlovékoviga, in pili njegóve kervi, ne bôte iméli shivljénja v' sëbi. Kdor je mòje mesó in piye môjo kri, ima vézhno shivljénje, in ješt ga bom obudil poslédnji dan, Jan. 6, 54. 55.

Dolshní smo sakrament svétiga réshnjiga telésa prejématí, kér ga je Jesuf Kristus prejémati terdó sapovédal in ga sa to póstavil, de nam v' njem daje shivesh sa vézhno shivljénje. Po zerkvéní sapovedi smo dolshni pod smértnim gréham, sakrament altarja vsaj enkrat v' létu, in szer o vèlikonôzgním zhasu prejéti. Prejétí je tréba ta sakrament tudi v' smértni nevarnosti, kér je popótniza v' vézhno svelizhanje; zérkev tudi shelí, de bi ga vérni vezhkrat v' létu prejeli, kér je duhovna jèd in shivesh dushe.

a. *Od perprave k' vrédnemu vshivanju téga sakramenta.*

Kdor hózhe sakrament svétiga reshnjiga telésa vrédro prejétí, se mora k' tému pràv in skérbo perpraviti *g).*

Perprava která je potrébna k' vrédnemu savshivarju svétiga réschnjiga telésa, je *dvójna* sadéne *dusho*, ena pa teló.

Perprava, která sadéne *dusho*, je *zhifstost vesti* in *pobóshnost* (ali andoht) *serzá*.

Zifst vést iméti se pravi vsaj bres vših smértnih gréhov biti, to je, biti v' stanu posvezhujozhe gnade bôshje.

Pobóshnost serzá obстоji v' tém:

g) Nai presódi zhlòvek sam fèbe, in takó naj je od téga kruha, in piye od kéliha. 1. Kor. 11. 28,

1. De obudimò véro, upanje in ljubésen.
 2. De mólimo presvéti sakrament altarja.
 3. De se hvaléshno spómnimo smérti Jé-susa Kristusa, kterimu v' spomín je ta sakra-ment povstavljen, in nam sapovédano, de ga-vshivamo.

4. De se vádimo v' pohlévnosti in drugih keršanských zhédnostih, pušébno pa v' ljubésni do blishnjiga.

Presvéti sakrament altarja vrédn prejéti móra zhlôvek, zhe ni nevarno bolán.

1. Od dvanajste ure pretezhêne nozhí tèsh bít;

2. Móra spodóbno oblézhen priti, in s' vlo mogózho zhaftjó k' misi Gospódovi persto-piti.

b. *Od tega, kar je tréba storiti per savshivanji presvétiga réshnjiga telésa.*

Kadar se pred obhajílam konfiteor, to je ozhitna spóved móli, se móra she enkrat gré-venga in shalost savolj svôjih gréhov obuditi. Kadar masnìk ljudém svéto hóftjo pokashe, jo móramo ponishno molíti, se na persi tèrkati in rêuhi: *Gospód! nisim vrèden, de grésh pod mójo strého; ampak rézi le besedo, in osdravljená bo moja duša.*

Per prejémanji svéte hóftje se ústa spodóbno odpró, jésik se na spodenj shnábel poloshi, bélí pèrt, zhe je perpravljen, se pred sé

vsame, in teděj le prejme in savšiже svéta
hóftja, pa se ne smé ne svezhití, ne dolgo v'
ustih imétí.

c. *Od téga, kar je po svétim obhajilu storiti.*

Po svétim obhajilu se:

1. Jésusu Kristusu sahvalímo sa nelkónzhno
gnado, ktero nam je skasal, de se je ponishal
k' nam priti.

2. Ga v' poníshnosti molímo;

3. Se mu darovájmo;

4. Ga profímo. de naj s' svôjo gnado védno
per naš ostane:

5. Véro, upanje in ljubésen obudímo, in
vše storjène dôbre sklépe ponovímo;

6. Mu vsé svôje duhne in teléfne teshave
in potrébe potoshímo.

§. 4. *Od sakramenta svéte pokore.*

*Od téga, kar je od téga sakramenta tréba
vediti, in od perprave ga vrédno prejéti.*

Sakrament svéte pokore je sakrament, v'
ktéřim v' tégo postávilen masník na bôshjim
méstu gréšniku *po kérstu storjène gréhe od-*
pusti, zhe se jih sgrévanou in do zhifstiga l'pové,
in tudi resnizhno vóljo ima se pobóljšhati in
pravo pokóro délati h).

h) Gospod Jésus je vdihnul v' svôje uzhénze, ter jím
je rékel: Prejmite svétiga Duhá, kterim bôte gréhe
odpústili, so jím odpushení, in kterim jih bôte
sadérshali, so jím sadershani. Jan. 20, 22. 23.

Ta sakrament je všim potrében, kteří so po s. kérstu hudó greshili ð. V' tém sakramantu sadobimó: 1. Odpushénje gréhov, 2. Odpushénje vézhne štрафenge, 3. gnado bôshjo, 4. mir vestí.

Pravo pokóro délati se pravi, se verníti k' Bógu, od ktériga se je gréshnik s' gréham odvèrníl k), svôje gréhe studiti, se jih resnizhno keſáti, se jih spovédati ín sanje sadostiti. K' sakramantu pokóre je téh pét rezhí potrébnih: 1. Isprashewanje vestí, 2. grévenga, 3. tèrden ſklèp (ali naprejvsetje), 4. spóved, 5. sadoſténje.

a. *O d i s p r a s h e v a n j a v e s t i .*

Vést isprashewati se pravi pomisliti, kaj de smo greshili od sadnje spovedi, ali pa od tistiga zhafa, kar smo sazheli gréh sposnavati. Per isprashewanji vestí se móra nar popréď svéti Duh na pómozh poklizati, de naj naš ras-

- i) Zhe se pa svôjih gréhov ispovémo, je svést in právizhen, nam naſhe gréhe odpustiti, in naſ ozhifiti od vše krivize. I. Jan. 1, 9. Ktérím bóte gréhe odpustili, so jim odpushéni: in ktérím jih bóte sadershali, so jim sadershani. Jan. 20, 23.
- k) Obernite se spét k' mèni, vi puntarski otrôzi, in osdravil vas bóm ed vaſhiga odſtópa. Glej, pridemo k' têbi; ti si namrezh naſh Gospód in Bog. Jer. 22, 2. Sposnaj svôjo hudobijo kér si greshil soper Gospóda svôjiga Bogá. Jer. 2. 13.

svetlí, in nam da sposnati, kaj in v' zhém smo greshili;

po tému je tréba pomisliti:

Splóh.

Ali nismo greshili s' mislimi, s' sheljami, s' besédami, ali pa zeló v' djanji. Sraven se móra tudi misliti na fórto in število velíkih gréhov, in tudi na okólkovine, ktére gréh nekóliko vézhi stóre, ali ga pa spremené.

Pošébno pa je tréba premisliti:

1. Ali se nismo pregréshili sóper desét bôshjih sapóved, ali pét zerkvénih sapóved.
2. Ali nismo krivi eniga ali vèzh lastnih, ali pa tudi ptujih gréhov.
3. Ali nismo opustili déla usmiljenja blishnjimu skasovati, ali druge dôbre déla, ki smo jih bili storiti dolshni.
4. Ali smo dolshnósti svôjiga stanú spolníli, ali jih nismo spolníli.

Per ispráševanjí gréhnih mísli je tréba pomisliti, ali smo iméli nad njimi radovóljno dopadajénje ali nè; in per sheljah, ali smo vanje dovolili ali né, desiravno se djanje ni sgodilo. Per spráševanji vestí se števila hudih

gréhov spómnimo, zhe pomíslimo, ali smo gréh však dan, téden ali mésiz storili, in kólikokrat na dan, v' tédnu, v' mészu.

b. *Od grévenga.*

Grévenga je stud nad gréham, ki je narvézhi hudo, in snotranja shalost savolj rassháleniga Bogá, sklénjena s' resnizhnim sklépam Bogá ne vèzh rasshaliti. Grévenga móra biti 1. *notranja*, 2. *zhesnatoria*, 3. *zhes vše*, in 4. *splošhna*.

Grévenga je *notranja*, kadar ni le v' ustih, ampak tudi v' férzu, to je, zhe gréshnik ne rězhe samó s' besedo, de ga greva, ampak je tudi v' férzu ginjen *m*). Grévenga je *zhesnatoria*, zhe gréshnika gnada svétiga Duha, in zhesnatórni nagíbi (urshohi) k' grévengi obudé *n*). Sgól natórna je, zhe gréshnik samó is naturnih nagibov (urshohov) gréh obshalúje in stúdi, postavim sató, kér je v' zhasno nesrézhø, in framôto ali shkodo prishel. Sgól natórna grévenga ne samóre odpushénja per Bógu sadobiti. Grévenga je *zhes vše*, zhe gréshnika bolj gréva, de je Bogá rasshalil, kakor ko bi bíl vlé na svétu sgubil. Grévenga je

m) Bogú prijéten dar je potérti duh; potértiga in ponishaniga ferzá ne bosh savèrgel. Ps. 50, 20.

n) Shalost, ktéra je po Bógu, déla pokóro k' stanovitnímu svelizhanju. 2. Kor. 7, 10.

splošna, zhe obšeshe vše gréhe bres všiga
isjémka.

+ Zhesnatórna grévenga je dvójna *popónama* in *nepopónama*.

Popónama grévenga je zhesnatórna shalost in zhesnaturen stud nad gréham, kér je gréshnik Boga, nar vézhí dobróto, ki jo zhes vše ljubi, rasshalil; mémo téga móra pa gréshnik resnizhen sklèp storiti, Bogá ne vèzh rasshaliti. Popónama grévenga se takó obudí:

*Moj Bog! vši móji storjéni gréhi so mi
is férza shal, kér sím tébe, svójiga preljubes-
niviga Bogá, tēbè vso svetost in neskónzhno
dobrót, ki te is zéliga férza ljubim, s' njimi
rasshalil. Tèrdno skléinem, s' tvójo gnado
svoje shivljénje poboljshati, in vše, tudi
směrt raji preterpéti, kakor tébe svójiga
Bogá, tébe neskónzhno svetost in dobrót she
kdaj s' kakim gréham rasshaliti. Dàj mi
gnado spolniti ta moj sklép! to te prósim po
neskónzhnim saflushénji tvójiga bôshjiga
Sinú, nashiga Gospóda in Svelizharja Jèsusa
Kristusa.*

De popónama grévengo obudimó, móramo 1. Bogá sa njegóvo gnado profiti; 2. Si k' férzu gnati in premisliti, kdo de je tisti, ki smo ga rasshalili; 3. Še móramo v' obudovanjí grévenga vezhkrat vaditi. Zhlóvek je dolshán popónama grévengo obuditi: 1. Kadar ima kak svéti sakrament prejéti, pa ni v' stanu gnade bôshje, in nima perlóshnosti se spovédati; 2. Kólikorkrat je v' kaki smertní nevarnosti. Prav

koristno in dôbro je popólnama grévengo vsaki dan obudíti, posébno pa préden se spat gré. Odpushénje gréhov dodelí tistim, kteři nimajo perlóshnosti se spovédati, pa imajo resnizhno vóljo, kakor hitro bo mogózhe, k' spóvedi iti.

Nepopólnama grévenga je zhesnatórna shalost in stud nad gréham, ali sa té, kér je gréh sam na sébi ostúden, ali pa sa to, kér gréh sgubo nebéš, in vézhno peklénko lhrafingo s' sébój perněse; sraven se móra térdno sklenití, Bogá vézh ne rasshaliti. Gréshnik, kteři nepopólnama grévengo obudí, móra po saflushénji Jésuša Kristusa odpushénje svých gréhov upati, in Bogá sazhétnika vše pravize in svýchla lastníga opravízhenja ljubiti sazhéti Nepopólnama grévenga se takó obudí:

Moj Bog! is zéliga férza mi je shal, de sim te rasshalil. Resnizhno stúdim in is férza sovrashim svóje gréhe, nékaj savolj njih gnu-fóbe, nékaj pa tudi, kér sim savolj njih nebésa sgubil in pèkel saflushil, in kakor rés gréh sovrashim in zhèrtim, takó rés ljubim od sdaj sa napréj pravízo, in tébe o moj Bog! ki si studénez in sazhétnik vše pravíze. Upam od tvýchla ne-skônzhniga usmiljenja po saflushénji Jésuša Kristuša, tvýchla Svelízharja, dosézhi odpushénje svých storjénih gréhov, in térdno skléinem s' tvýjo gnado v' prihódnje vèzh ne greshiti.

c. *Od tèrdniga sklépa.*

Tèrden sklep je rešnizhna vólja svoje shivljénje pobójshati in vèzh ne greshítí o). Kdor ima resnizhno vóljo se pobójshati, móra skleniti:

1. Še varovati vših gréhov, in tudi blishnjih perlóshnost in nevarnost, které v' gréh napekjújejo.

2. Še vstaviti všemu nágnjenju k' gréhu, in se posluziti vših perpomozhkov k' ohrazenju gnade potrébnih.

3. Ptuje blagó poverniti, in tudi popraviti pohujshanje, ki se je s' gréham napravilo, in shkódo, ki le je blishnjimu na njegóvi zhasti, na njegóvim premoshénji, in kakó drugazhí sgodila.

4. Vsim lovrašnikam in rasshalnikam islerza odpuštiti.

5. Vse dolshnósti svôjiga stanú na tanko spolníti.

d. *Od spovedi.*

Spoved je sgrévano sposnanje, v' kterim se gréshnik pred masnikam, ki je v' to postavljen in pooblašten spovedovati, svôjih stor-

o) Kako bi mi, ko smo enkrat gréhu odmèrli she v njem shivéli? Rim. 6, 2.

p) Zhe se svôjih gréhov spovémo, je Bog svést in pravizhen, nam gréhe odpuštiti, in naš ozhistiti od vse krívize. 1 Jan. 1, 6.

jénih gréhov obtóshi, de bi od njega odvéso dobíl.

Špóved móra *popólna* biti.

Špóved je *popólna*, zhe se gréshnik vših svôjih she ne ispovédanah gréhov pred spovedníkam na tanko, odkrito serzhno in bres hinávshine obtóshi, takò kakor se po skérbnim ispráshevanji vestí kríviga sposná.

Zhe gréshnik vêlik gréh is strahú ali framoshljivosti per špóvedi samolzhí, njegova spóved nízh ne veljá, ampak tak gréshnik storí nów in vêlik gréh, s' ktérim sakrament f. pokore oskruni. Gréshnik, kteři je per spóvedí vêlik gréh, ali s' premislikam, ali pa is pregréshne saníkernosti samólzhal, ni le dolshán samolzhaniga gréha se špovédati, temúzh se móra tudi obtoshiti :

1. Per kólikih spóvedih je ta gréh samólzhal.

2. Móra vše spóvedi, kteře je po samolzhanim gréhu opravil, in le per njih velíkikh gréhov obtóshil, popolnama ponovití, kakor tudi tisto spóved, per kteři je gréh samólzhal, zhe se je bil per tisti spóvedi she kakih drugih velíkikh gréhov obtóshil.

3. Še móra špovédati, ali je, in kolikor-krat v' takim pregréshnim stanu prefvěti sakrament altarja prejél, in zhe se je to tudi o velíknôzhnim zhasu sgodilo.

4. Móra povédati, zhe je v' tém pregréshnim stanu tudi kake druge svéte sakramente prejél.

Per spóvedi se nam ni tréba framovati
ali pa batí:

1. Kér se nismo framovali greshiti pred
Bógam, kteři vše vidi, in kér se nismo bali od
njéga vézhno pogubljeni biti.

2. Kér je boljši tvóje gréhe skrivej spo-
vedniku povédati, kakor pa v' gréhu nepo-
kójno shiveti, nesrézhno umréti, in lódni dan
savolj téga pred všim svétam osramotén biti.

3. Kér tudi spovedník sa svóje slabosti vé,
in savolj téga s' gréshnikam lahko usmiljenje
ima.

4. Kér je spovedník pod smértnim gréham
in pod silno ôjstrimi zhafnimi in vézhnimi shtra-
fengami molzhati dolshán.

Gréshnik naj:

1. per spóvedi vselej raslózhno, in kár je
mogózhe, s' poshtenimi besédami govorí.

2. Takó naj govorí, de ga bo le spovedník
slíshal, ne pa tudi okoli stojézhi.

Malih gréhov se nismo dolshní spovédati;
tóde prav dôbro in koristno in svétovati je, tudi
téh se spovédati.

Préden se zhlovec svójih gréhov sazhnè
spovedovati, poklékne, storí svéti krish, in
rézhe spovedníku: Prósím, duhovni ôzhe! sa
svéti shégen, de se svójih gréhov prav in zhistro
spovém. Po tém ko je prejél shégen od spo-
vedníka, móli, zhe zhaf in okolshíne perpusté,
ozhitno spóved ali konfiteor. Tako se móli:

Jestl, ubógi gréshnik, se spovém Bogú všigamogózhnimu, Marii materi bôshji, všim ljubim svetnikam in njim zhashtljivimu maschniku bôshjimu naméstniku, de sim po svôji sadnji spóvedi, ki sim jo opravil (tukaj se pové zhaf sadnje spóvedi) velikokrat in obilno greshil v' mislih, s' besédami in djanjem; posébno se pa obtóshim, de sim i. t. d.

Tukej se sazhne gréshnik tako, kakor je bilo sgôrej rezhêno, in kakor se pred Bógam kriviga sposná, svôjih gréhov spovedovati.

Spoved se skléne s' temi besédami: *Ti in vši môji drugi gréhi, ki se jih spómnim in ne, ki sim jih ali sam storil ali pa kriw bil de so jih drugi storili, so mi is serza shal, kér sim Bogá, njega samó svéto in preljubesnivo dobróto s' njimi rasshalil. Tèrdno skléinem nízh vèzh ne greshiti, in vših perlóshnost v' greh se varovati. Prósim jih, duhovni ôzhe, svelizhavne pokóre in svéte odvese.*

e. Od sadostênia.

~~X~~ Sadostênje, ki je k' sakramentu svéte pokóre potrébno, so tiste déla, ki jih maschnik gréshniku naloshi sa pokóro savolj spovédanih gréhov.

Desiravno je Kristus sa gréhe sadôsti storil, so vènder tudi gréshniki dolshni Bogú sadostováti: 1. Kér mórajo tisti, kteriori hózhejo Kristusoviga sadostêna deléshni biti, s' njim sadost-

vati, in fami tóliko storiti, kólikor je mogózhe, de popravijo nezhaft, ki so jo Bogú storili. 2. **Kér Bog gréshnike**, kterím odpustí sadolshénje gréha in vézhno shtrafengo, she tudi dostikrat zhasno shtrafuje.

Sadoštěnje je takó potrében dél per sakramenču pokóre, de bi bil sfer sakrament pokóre nepopónama, rasun ko bi bilo nemo-gózhe sadoštiti. Molíti, posttí se, ubogajme dajati in druge pokorivne déla, ki so velikosti in posébnosti gréhov permérjene, se gréshniku sa pokóro nakladajo.

Naloshêna pokóra se móra opravití:

1. S' ponishnim fèrzam.

2. Švestó, kakor je bila naloshêna.

3. Bres odlashanja, bersh ko je mogózhe.

Odpústiki so tudi perpomozhki sa zhasne shtrafenge sadoštiti.

Perstavik od odpústika.

Odpustik je odpushénje zhasnih shtrafeng, které bi, po odpushenim dolgu gréha, ali v' sidánjim shivljénji ali pa po smerti (v' vizah) terpéti mógli. Katolshki kristjani mórajo od odpustika vérovati:

1. De je prava zérkev od Jésusa Kristusa oblast prejela odpustike deliti.

2. De je sa naš dôbro in koristno od zérkve deljene odpustike sadobíti.

Odpustiki so *popónama*, pa tudi taki, ki niso *popónama*. Popolnama odpustik je odpushénje vših zhasnih shtrafeng, ki jih je

gréshnik saflushil. Nepopólnama odpustík je patisti, po kterim niso vše zhafne shtrafenge odpushéne, ampak le nekoliko njih. Taki so odpustiki od shtirdefetih dní, od eniga ali vèzh lét.

Zérkev nam ne odvsame po odpustiku popólnama dolshnósti sa gréhe sadostovati; ona hózhe le

1. v' naš duhá pokóre obuditi, in naš plazhati in obdaríti sa gorézhnost, s ktero spokórne déla oprávljamo.

2. Hózhe nashi slabósti in nesmóshnosti napómozh priti, ker nam vzhafi ní mogózhe Bogú takó sadostiti, kakor smo dolshní.

De kdo odpustik sadobí, móra:

1. v' stanu gnade bôshje biti.

2. Móra sapovédane dôbre dela opraviti.

§. 5. Od sakramento svétiga poslédniga ólja.

Poslédne ólje je sakrament, v' kterim bolnik po masiljenji s' svétim óljem, in po sapovédani masnikovi molitvi gnado bôshjo prejme sa osdravljenje dushe in vezhkrat tudi telésa q).

q) Je kdo bolan med vami, naj póshlje po zerkvéne masnike; oni naj môlijo nad njim, in naj ga pomashejo s' óljem v' iménu Gospóda; in vérina molitev bo bolnika osdravila, in Gospod bo dal, de mu bo boljshi, in ako je v' gréhih, mu bodo odpushéni. Jak. 5, 14 — 15.

Tému sakramantu se pravi poslédnje ólje, kér se med všimi svétimi masiljenji, kí jih je Gospod, naš svelízhar svôji zérkvi sapovédal, poslédajizh delí. Poslédnje ólje dodelí:

1. Pomnoshenje posvezhujózhe gnade bôshje.
2. Odpushénje malih, in tudi tistih směrt-nih gréhov, kterih se bolník alí is nedólshne posabljivosti, ali pa is nesmôshnofti ni spovédal.
3. Réshi od hudi naftópkov gréha in njé-nih ostankov.
4. Dodelí mózh hudizhovimu sapeljevanju in njegóvim skusňjavam sóperstati.
5. Dodelí pomózh sóper prevélik strah in trepét savolj směrti, ki se blîsha, in savolj fôdbe, ki zhlovéka zhaka.
6. Dodelí tudi vezhkrat telésno sdravje, zhe je dushi k' svelizhanju.

Bolník naj se k' poslédnjimu ólju perpravi s' shivo véro in s' tèrdnim saupanjem v' Bogá in naj se popólnama v' boshjo vóljo isrozhlí; pred všim pa naj se ozhísti per Ivéti spôvedi, de bo v' stanu gnade bôshje, alí pa, zhe mu ni mogózhe se spovédati, naj obudí pravo gré-vengo in shalost zhes svôje gréhe.

Poslédnje ólje ni k' svelizhanju takó potrébno, de bi nobêden bres njega svelízhan ne mógel biti; vènder naj pa bolník ne opushta ga prejéti, in szer savolj velíko gnad, kí jih po njem prejme.

§. 6. *Od sakramento masnikoviga posvezhevanja.*

Sakrament masnikoviga posvezhevanja splòh je sakrament, v' kterim tisti, ki se

v' zerkvénō slushbo podajo; duhovno oblast in pa posébno gnado prejmejo nektére zerkvéne opravila k' bôshji zhasti, in k' svelizhanju dush prav in svetó opravljati r).

Sakrament mashnikoviga posvezhevanja posébno je sakrament, v' kterim se tistím, ki se mashniki posvezhújejo, oblast dodelí do praviga telésa Jèsuša Kristusa, in do duhóvniga telésa Jésušoviga, kar so vérni kristjani.

Mashnikove posvezhevanje dodeli tóle oblast:

1. De mashniki krùh in vino v' pravó teló in v' pravo krí nashiga Gospódá Jesuša Kristusa spreoberniti, in nebéshkimu Ozhétú darovatí samórejo.

2. De samórejo vérnim kristjanam gréhe odpustiti ali jím jih pa perdérshati.

§. 7. Od sakmenta s. sakóna.

Sakramént s. sakóna je neravesljiva svésa s), s' ktero se neoshénjen hrístjan in neomoshéna kristjana, mòshki in shénska vsameta in sarožhitá takó, kakor gré po postavi, de bi jima Bog po tém sakmentu gnado dal, de bi v' svójim sakónskim stanu do smerti pobóshno shivéla, in svóje otróke po keršanskó isredila. Apóstel Pavl imenuje

r) Ópominjam te, de obudish gnado bóshjo, ki je v' tèbi po pokladañí môjih rók. 2. Tim 1. 6.

s) Torej nista vezh dva, ampak eno mesó. Kar je tedej Bog svésal, naj zhlòvek ne rasvéshe. Mat. 19, 6.

ta sakrament vélík sakrament v' Kristusu in v' zérví t), kér poméni duhovno svéso Kristusa s' njegóvo zérvijo.

Sakónski stan je póstavljen :

1. De se zhlovéshki ród ohrani in mnóshi u);
2. De sakónska v' ljubésni sdrúshena eden drugimu pomagata v);
3. De je perpómozhik sóper neródno pósheljénje mesá w).

Sakónski stan je splòh potrében, de se zhlovéshki ród ohrani in mnóshí, ni pa potrében sa vsakiga zhlovéka posébej: sakaj nesa-kónski stan je sa vsakiga posébej bolj popól-nama x).

Sakrament sakóna dodelí rasun pomnóshenja posvezhujózhe gnade, té posébne gnade :

1. De sakónska (mósh in shéna) pobóshno (brumno) do smèrti skupej shivitá.
2. De svôje otrôke v' strahu bôshjim ísreditá.

Zérkev hózhe od môshkiga in od shénske, ki v' sakónski stan stópita :

- a) To je vélík sakrament, rézhem pa, v' Kristusu in v' zérví. Ef. 5, 32.
- u) In Bog jih je shégnal in rékel: Rasita in mno-shítia se, in napolnita sémlo. I. Mojs. 1, 28.
- v) In Gospód Bog je rékel: Ni dôbro, de je zhlòvek sam; naredimo mu pomozhnízo njemu enako. I. Mojs. 2, 18.
- w) Savolj nezhistosti iméj vsak mósh svôjo shêno, in vsaka shéna svójiga moshá. I. Kor. 7, 2.
- x) Rézhem pa neomoshenim in vdóvam: Dôbro je sanje, zhe takó oftanejo, kakor jeft. I Kor. 7, 8.

1. De ni nobêniga sadêrshka med njíma.

2. De stópita v' ta stan ís takiga naména, is kteriora je poštavljen.

3. De tudi v' strahu bôshjim in s' zhistro vestjo v' ta stan stópita *y*), in de satórej poprédi k' spóvedi in k' svétimu obhajilu gresta.

Tista, ki hózheta v' sakónski stan stopiti, mórata, po trójnim oklizu, pred dvéma prizhama, in pred njunim lastním fajmoshtram eden drugimu sakónsko sveštôbo obljudbiti, in se dati sarozhiti in poshéggnati.

Dolshnósti sakónskih eden do drugiga so:

1. De v' miru in po kerfanskó vkupej shivitá.

2. De mósh svôjo shêno, kakor svôje lastno truplo, ljubi, redí in váruje *z*); in de je shêna v' vših perpushênih rezhéh móshu pokórna *a*).

3. De eden drugiga v' teshavah ne sapustitá, temuzh sveštó do smèrti skupej ostánetá *b*).

y) Otrôzi smo svetnikov, in se ne móremo sdrusheváti, kakor ajdje, ki Bogá ne posnajo. Tob. 8, 5.

z) Vi, moshjé, ljubite svôje shéné, kakor je Kristus zérkev ljubil, in sam sébe sanjo dal, de jo je posvétibil. Efesh. 5, 25. — Moshjé ljubite svôje shéné in ne bodite jím grenki. Kol. 3, 19.

a) Shené naj bôdo svôjim moshém podlóshne, kakor Gospodu. Efesh. 5, 22.

b) Satórej bo sapuštil zhlôvek svôjiga ozhéta in svôjo mater, in se bo dêrshal svôje shéné in bota dva eno telô. 1. Mojs. 2, 34.

Dolshnóští sakonských do otrôk so, de jih keršanskó isredé, in ne le sa njih zhafno, ampak tudi sa njih vézhno frézho ſkerbé c).

V. P o g l a v j e.

Od kérſhanske pravíze.

Kerſhanska praviza je, hudiga ſe varovati in dobró délati.

Pérvi dél kerſhanske pravize: Várovaj ſe húdiga.

Pérvi dél kerſhanske pravíze hózhe, de ſe hudiga várovajmo. Pravo in édino hudo ali pravi in edíni slég je gréh. Greh ſplòh je radovólno prelomljénje bôshje poſtave d).

Gréh je dvójin: 1. poerbani gréh, 2. djanski gréh.

Poerbani ali isvírni gréh je tisti gréh, ki ga je ftóril Adam v' paradíshi (v' raji), in mi v' Adamu, in ktériga smo od njega poerbali.

c) Vi ozhétje, isredite ſvôje otróke v' nauku in strahu Gospódovim. Ef. 6, 4.

d) Vsaki, ktéri greshi, déla krivizo; sakaj gréh je kriviza. 1. Jan. 3, 4.

Djanski gréh je prelomljénje bôshje poftave, ki ga gréfnik sam radovóljno storí.

Djanski ali osébni gréh se storí *s' mislimi e), s' besédami f), s' djanjem g)*, ali pa *s' opashénjem téga*, kar je kdo storiti dolshán h). Raslozhik med djanskimi gréhi je ta: nèktéri so *veliki*, ali *smértni gréhi*, nektéri pa *mali* ali *odpuſtljivi gréhi*.

Smértni gréh je velíko (hudo) prelomljénje bôshje poftave. *Smértni gréh* odvsame duši duhóvno shivljénje, to je, posvezhujózho gnado bôshjo; zhlovéka storí sovrashniga bôshjiga in vézhne smerti vrédniga.

Odpuſtljivi gréh le pravi majhnemu prelomljénju bôshje poftave.

Djanski gréhi so muógi in se rasdelé:

e) Is férza pridejo hude misli. Mat. 15, 19. Názhine misli odvérnejo od Bogá. Modr. 1, 8.

f) Jest vam pa povém, de bodo ljudjé od vseke nepotrebne beséde, ki so jo govórili, sódni dan odgovor dajati mógli. Mat. 12, 36.

g) Vsi móramo rasodéti biti pred sódnim stôlam Kristufovim, de sléhern prejme po tém, kakor je v' svôjim lastním telésu ali dôbro ali hudo stóril. 2. Kor. 5, 10.

h) Kdor dôbro vé, pa ne storí, mu je gréh. Jak. 4, 17.

1. *V' sédéim po glavitnih grehov.* 2. *V' shést gréhov v' svétiga Duhá.* 3. *V' shtiri v' nebó vpijózhe gréhe.* 4. *V' devét ptujih grékov.*

Sedméri poglavitni gréhi so ti:

1. *Napùh i).* 2. *Lákomnost k).* 3. *Nezhiflost l).* 4. *Nevošhljivost m),* 5. *Poshréshnost n).* 6). *Jésa o).* 7. *Lenôba p).*

Sheftéri gréhi v' Ivétiga Duhá so:

1. *Predërsno v' bôshjo milost greshi-*

- i) Napùh je sazhétik vših gréhov; kógar poséde bò s' preklétem napolnjen, in na sadnje ga bo podèrl. Sirah. 10. 15.
- k) Lákomnost je korenina všega hudiga. 1. Tim. 5, 10.
- l) Kurbirje in présheshtnike bo Bog sôdil. Hebr. 13, 4. — Ne dajte se sapeljati; sakaj bôshjiga kraljéstva ne bodo posédli ne kurbirji ne présheshtniki. 1. Kor. 6, 9. 10.
- m) Denite tedej od sêbe vlo hudobijo, vso goljfijo, hinávshino, nevošhljivošt in obrékovanje. 1. Pet. 2, 1.
- n) Ne upijanite se s' vinam, v' ktérim je nezhiflost, temúzh bodite napolnjeni s' svétim Duham. Efesh. 5, 18. — Poshténo shivimo, kakor per bélím dnévu, ne v' shertji in pijánzhevanji, ne v' nezhifosti in loternii, ne v' krégu in nevošhljivošt. Rim. 13, 13.
- o) Povém nam, de je fléhern, kteři se naš svôjim bratam rasjesí, sôdbe kriv. Mat. 5, 22. Vla gren-kôba, jesa, nejevólja, vpitje in preklinovanje s' vso hudobijo vrèd bôdi saterto med vami. Ff. 4, 81.
- p) Posnam tvôje déla, de nisi ne mërsel, ne gorák; kér si pa mlazhen, te bom pljunil is svôjih ust. Skriv. ras. 3. 15, 16,

ti q). 2. Nad bôshjo milostijo obupati (zagati) r). 2. Sposnani kershanski resnizi se vstavljeni. s) 4. Svôjimu blishnjimu savolj bôshje gnade nevosthljiv biti t). 5. Do lepiga opomi-

- p) Ne rëzi: greshil sim, in kaj se mi je shaliga sgodilo? Sakaj narvikshi je poterpeshljiv povrazhnik. Ne bôdi savolj svôjih odpushtenih gréhev bres strahú, in ne nákládaj gréha na gréh. Tudi ne rëzi: milost Gospodava je velika, in veliko shtevilo môjih grehov mi bo milostivo odpustil; sakaj njegóva jesa je nagla, kakor njegóva milost, in njegóva jesa gléda na grëshnika. Sirah. 5, 4—7.
- r) Judesh je rékel: Greshil sim, kér sim isdal nedólshno kri! Oni pa só rëkli: Kaj nam mar? ti gléj! In je vèrgel od sébe freberniko v' témpeljnu, in se je vèrnil, je shel in se obéfil s' vervjó. Mat. 27, 4. 5.
- s) Vi terdovratni in neobrésani na ferzih in na ushésih! Vi se vselej vstávljate svétimu Dúhu, kakor vashi ozhétje, takó tudi vi. Djan. 7, 53.
Savl, ki se mu tudi Pavl pravi, je bil napolnjen s' svétim Duham, in je ojstró vanj pogledal in rékel: Ti hudizhov otrôk! ki si pón vse svijazhe in hudobije; ti sovrashnik vse pravize! ali ne bosh néhal Gospodovih pótov podkopovati? Djan. 13, 9. 10.
- t) Pergodilo se je zhes nékaj zhafa, de je Cain od sadú sèmlje Gospodu dar pernél. In tudi Abel je daroval od pervénzov svôje zhéde in od nih maštnine. In Gospod je pogledal Abelna in njegov dar; Kajna pa in njegóviga darú ni pogledal. Torej se je Kajn silno jesil, in njegov obrás mu je upadel. 1. Mojs. 4, 3—5.

*njevanja otérpnjeno ferze iméti. u). 7. V' ne-
spokórnosti terdovratno ostati v).*

Ti gréhi se teshko odpusté, ali pa zeló ne, ne v' tém, ne v' prihòdnim shivljenji w).

Zhveterí v' nebó vpíjózhi gréhi lo:

1. *Radovóljni ubòj* x). 2. *Mutasti ali
Sodomski grèh* y). 3). *Satiranje ubóshzov,
vdòv in sìrót* z). 4. *Delavzam in najemnikam
saflúshik sadershevati ali utergovati* a).

- u) Faraónovo ferzè je bilo otérpnjeno, in jih ni poslušhal, kakor je bil Gospod sapovédal. 2. Mojs. 7. 13. — Ko bôte flishali njegóv glaf, ne oterdite svôjih férz. Heb. 3, 7. 8.
- v) On pa, ki vše vidi, Gospód in Bog Israelov ga je udaril s' skrivno in neosdravlјivo bolésnijo in vènder ni odstópil od svôje hudobije, 2. Mak. 9, 5, 6.
- w) Povém vam: Vsak gréh ín preklinjevanje bo zhlovéku odpushéno; preklinjevanje pa soper svétiga Duhá ne bo ne v' tém, ne v' prihòdnim shivljenji odpushéno. Mat. 12, 31.
- x) Gospód je rékel Kajnu: Kaj si stóril? Glaf kervi tvôjiga brata vpíje s' sêmlje k' méní. 1. Mojs. 4, 10.
- y) Tórej je rékel Gospód: Hudobija Sodomijanov in Gomórzov je tako velika de k' méní sa mashevanje vpíje. 1. Mojs. 18, 20.
- z) Ali ne tekó solsé vdóve po lizih, in a'i ni njéno vpitje soper téga, ktéři ji jih oshéma? Is liz gredo do nebél na kvíshko, in Gospod, ki se da sprofiti, ne bo imel dopadajenja nad tém. Sirah. 35, 18. 19.
- a) Glejte plazhilo od vas utérgano delavzam, ktéři so vashe pólje poshéli, vpíje, in njih vpitje je prishlo do ushél Góspoda vojskiñih trum, Jak. 5, 4.

Devetéri ptuji gréhi so 1. **V'** gréh svétovali b). 2. **Greshiti velévati** c). 3. **V'** drugih gréh pervoliti d). 4. **Druge v' gréh napeljevati** e). 5. **Drugih gréh hvaliti** f). 6. **K'** grehu

- b) Eden pa smed njih, Kajfesh po iménu, ker je bil tisto léto véliki duhóven, jím je rekел; Nízh ne veste, in ne pomislite, de je boljšhi sa vas, zhe en zhlòvek sa ljudstvo umèrje, de vse ljudstvo ne pogíne. Jan. **11. 49. 50.**
- c) David je list pisal do Joaba, in ga je poslal po Urii; pisal je pa v' listu: Postavi Urija v' bôji tjè, kjér je nar hujšhi, in ga popústi de bo pobit in de umèrje. **2. Kral. 11. 14. 15.**
- d) Desiravno so bôshjo pravizo sposnali, vènder niso uméli, de tisti, kteriori kaj takiga, to je hudo store so smerti krivi; kaj? ne le tisti, ki to storé, ampak tudi tisti, kteriori take dèla potêrdijo. Rim. **1. 32.** — Savl je v' njegóvo (Stéfanovo) smert pervólil. Apost. dj. **7. 59.**
- e) Shéna je vséla sadú in je jédla; tudi svòjimu móshu ga je dala in tudi je jedel. **1. Mojs. 3. 6.** — Njegova shéna mu je rôkla (Jób): Ali si she takó pripróft? Bogá hvali in umri. Job. **2. 9.** — Jero-boamu je na misel prishlo dva slata teléta narediti, in te dej je rékel !sraelzam: V' prihódnje ne hodíte vèzhi góri v' Jerusalem Lej to so tvôji Bogóvi, o !srael! ki so te is Egipta ispelja i. **3. Kral. 12. 28.**
- f) Gorjé vam, kteriori hudimu dòbro, in dòbrimu hudo pravite; kteriori tmò lugh, in lugh tmò délate. Jésa. **5. 20.** — To rêzhe Gospod Bog: Gorjé jim, kteriori pirnizo pod komólze in podglavnize mladim in starim pod glavo dévaje, de dushe lové, Ezech. **13. 18.**

molzhati g). 7. *Gréh preglédati h).* 8. *Gréha se vdeléshiti i).* 9. *Gréh sagovarjati k).*

Drugi dél ker/hanske pravize:

Stóri dobró.

g) Glej sgódbo od Pilatusha. Mat. 27.

h) In njégòv ôzhe ga ni nikoli savoji téga shtrafal in mu rékel: Sakaj si to flóril? 3. Kral. 1, 6. — Njegóve mlajshi bom shtrafal in pokonzhál savolj grêha, kér je védil (Héli), de njegóva finóva po-hujshljivo ravnata, in jih ni shtrafal. 1. Kral. 3, 13.

i) Kralj Baltasar je napravil svôjim vikshim poglavarem, ktéřih je bilo tavshent, veliko obédo, in vsak je pil po svoji starosti. Ko se je bil upijanil, je sapovédal pernêsti slate in fréberne posóde, ktére je bil Nabuhodenosor, njegóv ôzhe, is Jerusalemskiga tempèljna perpeljal, de so kralj njegóvi vikshi in njegove shené is njih pili. Dan. 5, 1, 2.

k) Kdor hudòbniga opravizhúje, in pravizhniga obfodi, ſta obá gnuſóba pred Bógam. Prip. 17, 15.

Dóbro je, kar je po bôshji postavi. Po bôshji postavi so zhédnosti (ali krepósti) in dôbre déla. Zhédnosti, ktere naj zhlôvek skasúje in spôlnúje, so mnóge (vezh sort); so bôshje in djanjske zhédnosti.

Bôshje zhédnosti so tisté, ki jih imamo naravnost do Bogá.

Té tri bôshje zhédnosti so: *véra, upanje* in *ljubesen*¹⁾, Zhlôvek je pod smértnim gréham dolshán se vâditi v' ti éh bôshjih zhédnostih: 1. kakor hitro, ko k' pameti pride; 2. vezhkrat v' svôjim shivljêni: 3. ob zhašu hude skushnjave sóper té zhédnosti; 4. v' smértni nevarnosti in na smértni pôstelji.

Véra le takó obudí:

Vérujcm v' tébe, pravi trojedini Bog, Ozhe, Šin insvéti Duh! kteři sivše stvaril, kteři r se ohranish in vishash, kteři dôbro polónash in hudo shtrafash. Vérujem, de se je Šin bôshji vzhlovézhil, de nas je s' svôjo směrtjo na krishi odréshil, in de nas svéti Duh s' svôjo gnado posvezhuje. Verujem in tèrdim vše, kar si ti o Bog! rasodèl, kar je Jésus Kristus uzhil, kar so aposteljni pridigli, in kar nam svéta Rimská katolská zérkev sapoveduje vérovati. Vše to vérujém, kér si ti, o Bog! vézhna in neskônzhoa resniza in modróst, ki ne móresh ne goljfati, ne goljfán bili. O Bog! stóri mozhnejshi mójo véro.

1) Sdej pa ostanejo tri: Véra, upanje in ljubesen; ljubesen pa je nar vézhi med njimi. 1. Kor. 13.13.

Upanje se takó obudi:

Upam in sé sanésem na tvójo neskónzhno dobróto in milost, o Bog! de mi bosh po neskónzhnim saſlushénji svójiga edinorojeniga Šina Jésusa Kristusa v' tém shivljénji spoſnanje, pravo obshalovanje in odpushénje môjih gréhov, po smerti pa vézno svelizhanje dal, in dodélil tebe od obлизhja do obлизhja glédati, ljubiti in bres kónza vshivati. Upam tudi od tèbe potrébne pomozhi vse to doſezhi. Upam to od tèbe, kér si to obljudil, kterí si vſigamogózhen, svest, neskónzhno dobrótljiv in usmiljen. O Bog! potèrdi môje upanje.

Ljubéſen se takó obudi:

O moj Bog! ljubim te is vſiga svójiga sérza, zhes vše, kér si nar vézhi dobróta, ne skónzhno popólnama in vše ljubéſni vréden; ljubim te tudi sató, kér si do mene in do vſih stvari neskónzhno dobrótljiv. Vóshim si is zéliga sérza, de bi te raveno takó ljubil, kakor so te tvóji nar svestějši slushabniki ljubili, in te ſhe ljubijo. S' njih ljubéſnijo ſklénem svójo nepopólnama ljubéſen; povikſhaj jo v' meni, o dobrótljivi Gospód! bolj in bolj. Ker te tedej resnizhno in is sérza ljubiti shelim, in si to térdno persadénem; mi je is sérza ſhal, de ſím tèbe svójo neskónzhno dobróto, kléro, zhes vše ljubim, tèbe, svójiga ſtvarnika, odreſhenika in pósvézhevavza rasſérdil.

Šhal mi je, de ſím greshil, de ſím tèbe, svójiga vſigamogózhniga Gospóda, svójiga

nar bôljshiga Ozhéta rasshalil. Térdo sklé-nem vše gréhe in vše hude perlóshnosti sapu-stiti, storjéne gréhe zhesdalje bôlj obshalovati, in nikdar vèzh sóper tvôjo svéto rôlo ravnati. Vsémi me spél sa svójiga otrôka, in dodéli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. Prosím te po neskónzhnim saslushénji tvójiga bôshjiga Šina, nashiga Gospóda in svelízharja, Jésusa Kristusa.

Djanske zhédnosti so tiste, po kterih se djanje in sadershanje kristjanovo tako ravná, de je Bogú vshèzh in prijétno.

Med djanskimi zhédnostmi, ki jih móra kristjan imeti in se v' njih vaditi, so *shtiri poglavitne zhédnosti*: 1. *Modróst*. 2. *Smérnost*. 3. *Pravizhnost*. 4. *Serzhnost* (ali mo-zhnodushnost).

Ponishnost je napuhu naspróti m). Dobrótljivost je lakomnosti naspróti n). Zhiflost je nezhiflosti naspróti o). Ljubésen je ne-voshljivosti naspróti p). Smérnost je poshréshnosti naspróti q). Poterpeshljivost je jesi na-

m) Bog se vstavlja napuhnjenim, ponishnim pa da svôjo gnado, 1: Pet. 5, 5.

n) Dajte, in se vam bo dalo. Luk. 6. 38. —

o) To so tisti, ki se s' shenami niso omadeshvali. Skriv. ras. 14, 4.

p) Sad Duha pa je: ljubésen, vesélji, mir, poterpeshljivost, prijasnost, dobrótljivost, persanesljivost, krotkost i. t. d. Gal. 5, 22, 23. — Glej Jonatov isgléd proti Davidu. 1. Kral. 17. in 23.

q) Zhujmo in trésni bodimo. 1. Tesal. 5, 6. — Glej isgléd tréh mladénzhev, kteři so sanizhovali kraljéve jedi, in so bili s' sozhibjem in seljenavo dovoljni. Dan. 1.

próti r). *Gorézhnost* do dóbriga je *lenobi* naalpróti s).

H'keršanski pravizi grédo she *dolshnosti*, *ki jih je Jésuf Kristus posébno perporózhil*. Dolshnósti, ki jih je Jésuf Kristus posébno perporózhil, so téle :

1. *Nar préj bôshjiga kraljéstva in njegóve pravize ifkati t*). 2. *Sam sèbe satajevati u*). 3. *Svoj krish nositi v*). 4. *Sa Kristusam hoditi w*). 5. *Krótek in ponishen biti x*). 6. *Sovrashnike ljubiti; jim dôbro storíti, kteři naš sovrashijo; molíti sanje, kteři naš shalijo in preganjajo y*).

- r) Sad Duhá je poterpeshlivost in krotkoft. Gal. 5. 22. Glej isgled Davida do Simeja. 2. kral. 16.
- s) Bodite gorézhi v' Duhu. Rim. 12, 11.
- t) Ishite uar préj bôshjiga kraljéstva in njegóve pravize. Mat. 6, 38.
- u) Kdór hozhe mój uzhénz biti, satàji sam sèbe.
- v) nôsi svoj krish.
- w) in hôdi sa menój.
- x) Vsemite moj jarm na se, in se uzhite od mene, kér sim kroták in is ferza ponishen. Mat. 11, 29.
- y) Ljubite svôje sovrashnike, storíte jim dôbro, kteři vas sovrashijo, molíte sanje, ki vas preganjajo in obrekujejo, de bóte otrôzi svôjiga Ozhéta, ki je v' neběsîh, kteři da sónzu sijáti nad dôbrimi in hudimi in priti deshju zhes pravizhne in kri-vizhne. Mat. 5, 44, 45.

H' keršanski pravizi gré tudi tistih ósem prav lepih zhednosti, ki jih je Kristus Gospod na gôri uzhil z), in savolj kteriorih je ljudém blagor rékel. Téle so:

1. Blagor *ubògim v' duhu*; kér njih je nebélko kraljéstvo. 2. Blagor *krótkim*; kér sêmljo bôdo posédli. 3. Blagor *shalostním*; ker potróshtani bôdo. 4. Blagor jím, kteriori so *pravize lazhni in 'shejni*; ker nasiteni bôdo. 5. Blagor *usmiljením*; kér ulmiljenje bôdo doségli. 6. Blagor jím, kteriori so *zhistiga serza*; kér Bogá bôdo glédali. 7. Blagor *mirním*; kér otrôzi bôshji bôdo imenovani. 8. Blagor jím, kteriori *savolj pravize preganjanje terpé, ker njih jé nebeshko kraljéstvo.*

Dôbre déla krístjana so také dela, ktere so *Bogú dopadljive*, in krístjanu, ki jih opravlja, *saslushne*.

Nar imenitnishi dôbre déla so: 1. *Moliti* a). 2. *Postiti* se b). 3. *Ubóga jme dajati* c),

z) Mak. 5, 1. 11.

a) Povédal jím je tudi priliko, de se móra védno moliti, in ne prenéhati. Luk. 17, 1. Neprenéhama molite. 1. Tes. 5, 17.

b) Tórej govorí Gospod: Preobernite se k' méni is zéliga svôjiga férza s' postam, jókam in sdihovanjem. Joel. 2, 12. — Ti pa, kadar se postish, si pomashi glavo, in umi obrás, de ne bôdo ljudé vidili, de se póstish, ampak tvoj Ozhe, kteriori je na skrivnim; in tvoj Ozhe, kteriori vidi na skrivnim ti bo povèrnil. Mat. 6, 17. 18.

c) Kadar ubóga jme dajesh, naj ne vé tvôja leviza, kar tvôja desniza stori; de bo tvôja miloshna (almoshna) na skrivnim, in tvoj Ozhe, kteriori na skrivnim vidi, ti bo povèrnil. Mat. 6, 3. 4.

Teléſnih děl uſmiljenja je téh sédem d):

1. *Lazhne naſititi.* 2. *Šhéjne napojiti.*
3. *Popótniké sprejémati.* 4. *Nage oblézhi.*
5. *Bolnike obískati.* 6. *Jetnike ržfhitи.* 7. *Merlizhe pokopávati.*

Duhóvnih děl uſmiljénja je téh sédem:

1. *Gréshnike ſvariti e).* 2. *Nevèdne uzhi-ti f).* 3. *Jim prav ſvétovati,* kteří dvómijo ali *zviblajo g).* 4. *Shalostne tolashiti h).* 5. *Krivizo voljno terpéti i).* 6. *Jim is ſérza od-*

d) Lazhen sim bil, in He mi dalí jéſti; shéjin sim bil, in ſte mi dalí piti; popotnik sim bil in ſte me ſprejéli, nag sim bil, in ſte me oblékli; bolán sim bil in ſte me obískali; v' jézhi sim bil, in ſte k' meni priſhli. — Resnízhno vam povém, vše, kar ſte enimu ſmed téh môjih nar manjſhih bratov storili, ſte meni storili. Mat. 25, 35—70.

e) Ako je pak tvoj brat sóper té greshil, pôjdi in ga posvari med tebój in med njim ſamim. Ako te poſluſha, ſi perdobil ſvôjiga brata. Ako te pak ne poſluſha, vsêmi ſebój ſhe eniga ali dva, de bo vša rézh s' dvéma ali trémi prizhami poterjena. Ako pa tudi téh ne poſluſha, povéj zérkvi. Ako pa tudi zérkve ne poſluſha, naj ti bo kakor ne-vérnik in ozhitien greshnik. Mat. 18, 15—17.

f) Kdor ima uſmiljenje, uzhi in poduzhuje, kakor paſtir ſvôje zhède. Siráh. 18, 1.

g) Zhe ímaſh um, odgovôri ſvôjimu bliſhajimu. Sir. 5. 14.

h) Ne opuſhaj jokajózhih tolashiti in bôdi v' druſhini ſhaloſtnih. Sirah. 7, 38. — Ne ſpómní ſe krivize storjene od tvôjiga bliſhnjiga, in nikógar ne ſháli. Sirah. 10, 6.

i) Zhe dôbro délate in poterpeshljivo terpité, to je Bogù prijétno. 1. Pet. 2, 20.

pustiti, kteří naš shalijo. 7. *Sa shive in mèrtve Bogá profiti k).*

Trike evangeljski svéti so ti:

1. *Radovoljno ubóshovo l).* 2. *Védno devishovo m).* 3. *Védna pokórshina pod duhovnim poglavjarjem n).* +

P e r f t a v i k.

Od shtirih poflenjnih rezhi.

Shtiri poslednje rezhi so: smert, sôdba, pekel in nebesa. Smert je lozhitev duše od telefa.

- k) Odpustite, in se vam bo odpustilo. Luk. 6, 37. Zhe odpustite ljudem njih gréhe, bo tudi vašh nebeski ôzhe vam odpuštil vashe hudobíje; ako pa ljudem ne odpustite, vam tudi nebeski Ozhe vashih gréhov ne bo odpuštil. Mat. 6, 14. 15. — Ozhe! odpusti jim, kér ne vedó, kaj délajo. Luk. 23, 34.
- l) Molite eden sa drugiga, de bóte svelizhani. Jak. 5, 16.
- m) Jésus mu je rékel: Ako hózhesh popólnama biti, pojdi, in prodaj, kar imash, in daj ubogim; takó bosh imel saklad (shaz) v' nebésih; tedej pridi in hôdi sa menoju. Mat. 19, 21.
- n) So skopljenzi ki so bili is materniga teléfa takó rojéni; so skopljenzi, ki so bili od ljudi pokashéni, in so skopljenzi, ki so se sami skopili savolj nebeshkiga kraljéstva. Kdor samóre uméti, naj umé, Mat. 19, 12.

Vsi ljudje mórajo umréti o). De morajo vši ljudjé umréti, pride od greha, ki ga je Adam v' paradishi stóril Ko bi Adam ne bil greshil, bi bili tudi po telésu neumerjózhi ostanli. Smért je shtrafenga gréha p).

Od sôdbe je tréba véditi, de bo Jésus dusho všakiga zhlovèka prezej po smerti posebej q), kónez svetá pa vše ljudi skupej s' dusho in s' telesam sôdil r). Dusha je per polébni lôdbi ali v' vize, ali pa v' pekel oblójena, ali pa v' nebesa vséta. Vize so tisti kráj, kjer dushe zhasne shtrafenge sa gréhe terpê, sa klére v' shivljénji niso sadostile. Dushe tistih so oblójene v' vize, kteři so szer v' gnadi bôshji umèrli, pa niso savolj v' shivljénji storjenih gréhov bôshji pravizi sadostili. Pèkel je tisti kráj, kjér so po-

- o) Kdor hózhe mene posnemati, naj sataji sam sébe, naj nóni svoj krish, in naj bódi sa menoj. Mat. 16, 24.
- p) Zhlovéku je odlózhenno enkrat umréti, po tém pa sojenimu biti. Hebr. 9, 27.
- q) Po enim zhlovéku je prishel gréh na svét, in po gréhu smért, in takó je prishla smért v' vše ljudi po njem, v' kteřim so vši greshili. Rim. 5, 11. — Saflushik gréha je smért. Rim. 6, 23.
- r) Zhlovéku je odlózhenno enkrat umréti, po tém po sojenimu biti. Hebr. 9, 27.
- s) Vši móramo rasodéti biti pred sôdnim stôlam Kristusovim, de fléhern prejme po tém, kakor je storil v' svôjim lastním telésu ali dôbro ali hudo. 2. Kor. 5, 10.

gubljení vékomaj martrani. Tisti pride v' pèkel,
ktéri v' smértnim gréhu umèrje.

Nebésa so frézhno prebivalshe svetníkov,
kjér se Bog svôjim svéstim slushabnikam od ob-
lizhja do oblizhja rasodéva in je on sam njih
silno veliko plazhilo. Tisti príde v' nebésa, kteři
je v' gnadi bôshji umèrl t) in tisti, kteři je sa
storjène grehe ali v' tém ali v' uním shivljêni
sadostil.

t) Kdor pa do kôンza doftoji, bo svelizhan. Mat.
10. 22.

Natifnil I. Grund.

*Prvničky
V. Štefánik*

- r) Zhľovéku je odlóženo enkrat umro, po sojenimu biti. Hebr. 9, 27.
- s) Vši móramo rasodéti biti pred sôdnim stôlan flusovim, de fléhern prejme po tém, kak storil v' svôjim lašním telésu ali dôbro ali 2. Kor. 5, 10.

Franc Gercar

Solar Nábožná

Drugi klas

nařízení řečenské
Br. mukli žu puto.

WB

T P. ~~lunum~~
T B. ~~lunum~~
Katta kizem m
y Franceta ~~lunum~~
Gercarya (1858)

Katakizm za
victse zato kinic

T

nemose

toppsl. mosh suruf

Maryd Gerar

Maryd Guise

in the name of Jesus

Brazz Gerard

Philippe

Karak

